

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021-ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022 • ΕΤΟΣ Κ' • ΤΕΥΧΟΣ 60

Φιλόθειοι, φιλόφρονες καὶ φιλάρετοι στὸν νέο χρόνο

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει (ὑπ' ἀριθ. 206/2022)

«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν... ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ Σου μακροθυμία καταξίωσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, Αὐτός, Πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ Θεῖα Σου Χάριτι εὐλόγησον...» (Εὐχή ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει)

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εὐλογημένος, εἰρηνικός, ὑγιεινός κατ' ἄμφω καὶ ἀγλαόκαρπος ὁ νέος ἐνιαυτός τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Κάθε φορά ἡ ἀναμονὴ τοῦ νέου ἔτους μᾶς δημιουργεῖ καλὲς προσδοκίες, σκέψεις, ἐπιθυμίες, αἰσιοδοξίες, σχέδια, προγραμματισμούς, ὀραματισμούς καὶ χρυσὲς ἐλπίδες. Ἐπιθυμοῦμε πάντοτε τὸ καλύτερο, τὸ ἀνώτερο, τὸ τελειότερο, τὸ ἱερώτερο, τὸ πλέον θεοφιλὲς καὶ θεάρεστο. Ποθοῦμε τὴν πρόοδο, τὴν

πνευματικὴ ἀνοδο, τὴν ἀπόκτησι τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ τὴν πραγμάτωσι τοῦ Θεοῦ θελήματος εἰς τὴν ζωὴν μας. «**Νὰ ζῶμεν βίον τέλειον, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, μὲ ἀγάπη, μὲ εἰρήνη καὶ μὲ τὴν δικαιοσύνη**», κατὰ τὸν γνωστὸν πρωτοχρονιάτικον ὕμνον.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος συνιστᾷ «ὅλα τὰ θέματα τῆς ζωῆς μας νὰ τὰ οἰκονομοῦμε, νὰ τὰ τακτοποιοῦμε εἰς τοὺς κατάλληλους καιροὺς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅμως, δὲν ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν καιρῶν. Αὐτός μάλιστα, εἶναι Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καθώρισε τὰξιν εἰς τοὺς καιροὺς, ἀφοῦ εἶναι καὶ ὁ Δημιουργὸς τῶν» (Ε.Π.Ε. 14, 86): «ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας Αὐτοῦ διακρατῶν» (Εὐχή ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει).

Διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ χρόνου λέγει τὰ ἐξῆς ὁ Οἰκουμενικός αὐτός Διδάσκαλος:

Συνέχεια στὴ σελ. 2

«Δέν γνωρίζεις ὅτι πρέπει νά λυπούμεθα διά τήν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου περισσότερο ἀπό ὁ,τιδήποτε ἄλλο; Ἄν ἐξοδεύσης χρήματα, θά δυνηθῆς πάλιν νά τά ἀποκτήσης. Ἄν, ὅμως, χάσης χρόνον, δύσκολα νά τόν ἀνακτήσης. Διότι ὀλίγος χρόνος μᾶς ἔχει ἐπιφυλαχθῆ εἰς τήν παροῦσαν ζωήν» (Ε.Π.Ε. 14, 86).

«Ὁὺ ζητῶ χρόνου πλήθος, ἀλλά ψυχῆς διόρθωσιν» (Ε.Π.Ε. 19, 398), δηλαδή δέν ζητῶ πάμπολλα χρόνια, ἀλλά τήν διόρθωσιν τῆς ψυχῆς μου, τονίζει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. «Αἱ ἡμέραι τρέχουσι καί παρέρχονται, οἱ ἑνιαυτοὶ πληροῦνται, πολὺ τῆς ὁδοῦ προεκόψαμεν. Τό δικαστήριον ἐπὶ θύραις, πρὸς γῆρας ἡμῶν ἐπιείγεται λοιπόν ἡ ζωή» (Ε.Π.Ε. 31, 474). Ἐπισημαίνει μὲ αὐτά ὁ Ἱερὸς Πατὴρ ὅτι: Τρέχουν καί περνοῦν οἱ ἡμέρες. Αὐξάνονται τὰ χρόνια. Ἔχουμε διανύσει μεγάλο μέρος τοῦ δρόμου (τῆς ζωῆς). Τό ἀδέκαστο κριτήριο τοῦ Θεοῦ πλησιάζει. Ἡ ζωὴ μας ἐπιείγεται διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ γῆρας.

Ὁ χρόνος καὶ ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας εἶναι εὐλογία καὶ οἰκονομία Θεοῦ. Οἰκονομεῖ τήν σωτηρίαν μας ὁ Πανάγαθος Κύριος καὶ Θεὸς μας καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μας. Ἡ πίστῳσις τοῦ χρόνου ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ Θείου Δημιουργοῦ μας γίνεται φιλανθρωπῶς διὰ νὰ κατεργασθοῦμε τήν μεγίστην ὑπόθεσιν τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μας. Ὁ φιλόανθρωπος Δεσπότης καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρατείνει τὸ ἔλεος καὶ τὸν χρόνον τοῦ παρόντος βίου διὰ νὰ τύχῳμεν τοῦ ὄντως ἔφετου, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καὶ ἡ ἔννοσις μας μὲ τὸν Τρισάγιον Θεόν, ἡ θέωσις μας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, γράφων τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν του συμβουλεῖ τούς παραλήπτας τῆς λέγων: «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλῶς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι». Δηλαδή ἔχετε δεχθῆ καὶ ἐσεῖς τὸν φωτισμὸν αὐτὸν ἀπὸ τὸν Χριστόν. Προσέχετε λοιπόν πῶς νὰ συμπεριφέρεσθε μὲ κάθε ἀκριβειαν, ὄχι ὡς ἄσοφοι καὶ ἀσύνετοι, ἀλλ' ὡς σοφοὶ καὶ συνετοί. Νά ἀξιοποιήτε πνευματικὰ κάθε εὐκαιρία καὶ νὰ ἐξαγοράζετε τὸν καιρὸν σας, διότι ἐξ αἰτίας τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιο ἐπικρατεῖ οἱ ἡμέρες εἶναι πονηρές, γεμάτες σκάνδαλα.

Καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος συνιστᾷ «νά μὴν ἀπελπιζώμεθα ὅταν συμβῆ νά χάσωμε τὸν

χρόνον μας καὶ δέν ἔχοιμε κάμη τίποτε σπουδαῖο. Εἶναι δυνατόν καὶ σὲ ἐλάχιστον χρόνον νά κάμη κανεὶς πολλά, ὅσα δέν ἔκαμε εἰς τὸν προηγούμενον χρόνον» (Ε.Π.Ε. 22, 364).

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοὶ μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εὐχόμεθα συνήθως καλὴ χρονιά καὶ νὰ εἶναι εὐτυχησμένοι ὁ καινούργιος χρόνος. Ὅμως, διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ πόθοι μας καὶ οἱ εὐχές αὐτές **πρέπει νὰ συνεργήσουν δύο παράγοντες: ὁ θεὸς καὶ ὁ ἀνθρώπινος**. Δέν ἀρκοῦν, δηλαδή οἱ εὐχές μας καὶ οἱ καλές προσδοκίαις μας, ἀλλὰ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ συμπράξωμε καὶ ἔμεις οἱ ἀνθρωποὶ μὲ ἀγαθούς λογισμοὺς, καλές προθέσεις, θεάρεστες πράξεις ὀρθῆς πίστεως καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης. **Νά εἴμεθα ἐργάτες καὶ διάκονοι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Φιλόθεοι, φιλόανθρωποι καὶ φιλάρετοι**. Νά φυλάσσωμε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν κορυφαία ἀρετὴ τῆς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸν συνάνθρωπον ἀγάπης, νά εἴμεθα **ἄνθρωποι εἰρήνης, ὁμοψυχίας καὶ φιλαδελφίας**. Καὶ ὅταν αὐτὰ γίνονται ἀπὸ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης, τότε καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς θά εὐδοκῆ καὶ θά παρέχῃ τὰ θεῖα δωρήματα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας Του καὶ μαζί μὲ αὐτὰ καὶ τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ καὶ τίς εὐλογίαις του, ὑλικῆς καὶ βιοτικῆς, πνευματικῆς καὶ οὐράνιαις.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ δύο αὐτὰ ἔτη τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ ἄλλαξαν ὠρισμένα βασικὰ πράγματα εἰς τὴν ζωὴν μας μὲ τὰ ἐπιβληθέντα ἐκάστοτε περιοριστικὰ μέτρα. Περιορισμοὶ καὶ ἀποκλεισμοὶ ἐνίοτε ἀπὸ τὴν Θεία Λατρεία καὶ τούς Ἱερούς Ναοὺς μας. Ἐγκλεισμοὶ ἐντὸς τῆς οἰκίας μας καὶ ἀποφυγὴ ἐπισκέψεων καὶ ἐπικοινωνίας μὲ τούς συνανθρώπους μας. Περιορισμοὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἔξω τῆς οἰκίας μας καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν εἰς δημοσίους χώρους καὶ δημόσια καταστήματα. Ὑποχρεωτικὴ χρῆσις μάσκας διὰ προστατευτικούς λόγους κ.λπ, κ.λπ.

Ἐπίσης, οἱ καθημερινές εἰδήσεις ἀπὸ τὰ τηλεοπτικὰ μέσα διὰ τὰ κύματα τῆς ἐπιδημίας, τὰ κρούσματα, τούς νοσηλευομένους καὶ τούς διασωληνομένους στὶς ΜΕΘ (Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας), ἀλλὰ καὶ οἱ καθημερινές ἀνακοινώσεις τῶν θανάτων ἀπὸ τὸν ἀπειλητικὸν καὶ ἐπικίνδυνον αὐτὸν ἰὸν προκάλεσαν καὶ προκαλοῦν δυσάρεστα καὶ φοβικὰ αἰσθήματα εἰς τούς συνανθρώπους μας.

«Χαρά μεγάλη» και κοσμοσωτήριος

(Ποιμαντορική Έγκύκλιος Χριστουγέννων, υπ' αριθ. 205/2021)

«...καί εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ»

(Λουκ. β 11)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί και Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

«**Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς και ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν**» εἶθε νὰ σὰς χαρίξῃ τὴν εἰρήνην και τὴν εὐδοκίαν Του εἰς ἔτη πολλὰ, εἰρηνικά, χαριτοφόρα και εὐλογημένα και πλούσια τὰ θεῖα Του δωρήματα, τὰ βιοτικά και ὑλικά, και τὰ πνευματικά και οὐράνια.

Μὴ φοβεῖσθε εἶπεν ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀπλοικοὺς ποιμένας, τοὺς βοσκούς τῶν ἀλόγων ζώων. Ἰδοὺ σὰς εὐαγγελίζομαι χαρὰν μεγάλην, ἣ ὁποία θὰ εἶναι δι' ὅλον τὸν λαόν, ὅτι ἐγεννήθη δι' ὅλους σας σήμερον Σωτήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς ὁ Κύριος, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυὶδ, τὴν Βηθλεέμ.

Χαρά μεγάλη, μεγάλη χαρά ἡ Γέννησις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χαρά παγκόσμιος και καθολική. Χαρά πανανθρώπινη και οἰκουμενική. Χαρά πνευματική και ἀπολυτρωτική. Χαρά γεώδης και οὐράνια. Χαρά Ἀγγέλων και ἀνθρώπων. Χαρά ἐπιγείων και ἐπουρανίων. Χαρά μεγάλη και παλλαϊκή.

Εἰς τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (Πραξ. ιγ' 52) λέγεται ὅτι, ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος και Βαρνάβας, ἐκδιωκόμενοι ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Παιδείας ἐφευγον διὰ τὸ Ἰκόνιον, οἱ Χριστιανοὶ μαθηταὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἔμεναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, «**ἐπληροῦντο χαρᾶς και Πνεύματος Ἁγίου**». Ἡ Θεία Χάρις, δηλαδή, ἐπλημύριζε τὴν ψυχὴν των και μαζί μέ τοὺς ἄλλους καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶχαν και τὴν καρποφορίαν τῆς χαρᾶς.

Εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ρωμ. 14, 17) ἀναφέρει ὁ θεῖος Ἀπόστολος ὅτι «**ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ βρώσις**

και πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη και εἰρήνη και χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, σχολιάζων ἐρμηνευτικῶς τὸ ὡς ἄνω χωρίον, σημειώνει: «ἐγὼ δὲν ὀμιλῶ ἐδῶ διὰ τὴν διὰ κακόν σκοπόν εἰρήνην και χαρὰν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὸ αὐτὸ λέγω διὰ τὴν χαρὰν και τὴν εἰρήνην εἰς τὰ πνευματικά ἀγαθὰ». Ὁ ἴδιος ὁ ἱερός Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, εἰς ἐρμηνευτικόν του σχολίον εἰς τὴν φράσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Γαλ. ε' 22)· «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ...» δηλώνει ὅτι: «**Βάλλει δὲ πρῶτον ὁ Παῦλος τὴν ρίζαν ὄλων τῶν ἀγαθῶν και ἀρετῶν τὴν ἀγάπην, ἔπειτα τὴν χαρὰν· διὰτὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ πάντοτε χαίρει, ὄχι μόνον ὅταν εὐεργετῆται ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, ἀλλὰ και ὅταν κακοποιεῖται ἀπὸ αὐτόν. Διὰτὶ μέ τὸ μέσον τῆς ἀγάπης, νομίζει μέν ὡς εὐεργέτην του ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν κακοποιεῖ, χαίρει δὲ εἰς τὸν Θεόν, ἐπειδὴ διὰ τὸν Θεόν ὄλα τὰ κάμνει, και τὰ ὑπομένει, και διὰ τοῦτο εὐφραίνεται μέ τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν ὁποῦ ἔχει. Ὅποιος δὲ πάλιν ἔχει τὴν ἀγάπην, και τὴν χαρὰν, αὐτὸς εἰρηνεύει κατὰ τὴν ψυχὴν και καρδίαν**».

Ὁ μελίρρυτος ποταμὸς τῆς σοφίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος εἰς τὰ παθήματα και τὰ βασανιστήρια τῶν ἁγίων, ὑπογραμμίζει τὰ ἐξῆς: «**Ἄν αἱ φυλακίσεις και τὰ βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς τὰ πλέον λυπηρά, γεννοῦν τὴν χαρὰν, τότε ποῖον ἀπὸ τὰ ἄλλα ἡμπορεῖ νὰ μᾶς προκαλέσῃ λύπην;**» (Ε.Π.Ε. 22, 30). «**Εἶναι δυνατὸν κάποιος και μασιγοῦμενος νὰ αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν, ὅταν πάσχη διὰ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο γεννᾷ τὴν χαρὰν, δὲν εἶναι τὸ ποιόν τῆς θλίψεως, ἀλλὰ τὸ ὅτι πάσχει κανεὶς διὰ τὸν Χριστόν. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον δροσίζει εἰς τὰς θλίψεις και κάμνει τὸν πιστὸν νὰ αἰσθάνεται ἄνεσιν και ἐν μέσῳ δοκιμασιῶν**» (Ε.Π.Ε. 22, 362-364).

Ἐνας πιστὸς και ἄγνός θεράπων τῆς ἱερᾶς Ἐπιστήμης τῆς Θεολογίας, ἀειμνηστος και μακαριστὸς πλέον, σχολιάζων τὸ χαρμόσυνον ἀγγελικὸν μήνυμα, παρατηρεῖ τὰ ἀκόλουθα: «**Ὁ πρῶτος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι τὸ ἀληθινὸν Εὐαγγέλιον και ἡ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χαρμόσυνος εἰδήσις,**

Συνέχεια στή σελ. 4

είναι ὅτι ἀπεκάλυψε τὸν Θεὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ δεῦτερος δὲ καὶ ἐξόχως ἐμφαντικός λόγος εἶναι ὅτι ἀπεκάλυψε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἑαυτὸν του. Οὐδέποτε ἄλλοτε μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη καὶ ἀνελήφθη ὁ Χριστός, ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐγένειαν τοῦ γένους του. Οὐδέποτε μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς προσέλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην, ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅποια ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἡ σάρκα καὶ ἡ φύσις του. Μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποία τὸ πλῆρωμα τῆς Θεότητος κατώκησε σωματικῶς ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, δὲν εἶχεν ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι δύναται νὰ καταστῇ κοινωνός θείας φύσεως καὶ νὰ ἐνωθῇ μετὰ αὐτὸν τὸν Θεόν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη, ἡ ἀνθρωπότητα ἐμβῆκεν εἰς νέον ξεκίνημα. Ἐδόθη νέα σημασία καὶ ἔννοια εἰς τὰς γεννήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἡ μητρότητα προσέλαβεν εὐρυτάτην ἀγιότητα. Ὁ Χριστὸς ἔδειξεν, ὅποιος δύναται νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ συνεπῶς καθώρισε μονίμως τὴν ὑψηλὴν ἀξίαν του».

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοὶ μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἡ μεγάλη καὶ παλλαϊκὴ-πανανθρώπινη χαρά, τὴν ὁποίαν διεμήνυσε καὶ διεκήρυξε πρὸς τοὺς ποιμένας, τοὺς βοσκούς τῆς Βηθλεέμ, ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαία, βιωματικὴ καὶ ἀδιαμφισβήτητος διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. **Πνευματικὴ καὶ λυτρωτικὴ χαρά, χαρὰ πλήρης χριστιανικῆς ἐλπίδος, χαρὰ ἀναγεννητικὴ καὶ ἀναπλαστικὴ, χαρὰ ἀσφαλῆς καὶ ὑπαρξιακὴ, χαρὰ ἀνέκλειπτος καὶ αἰωνία.**

Πόσον ἀπαραίτητος καὶ ἀναγκαῖα εἶναι ἡ μεγάλη αὐτὴ χαρὰ διὰ τὴν τεταραγμένην ἐποχὴν μας καὶ τὸν ἐκφοβισμένον καὶ ἀνήσυχον σύγχρονον κόσμον! Φόβος καὶ τρόμος καὶ ἀνασφάλεια καταλαμβάνουν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος δὲν λατρεῖται ἀπὸ καρδίας τὸν μόνον ἀληθινὸν Τριαδικὸν Θεὸν μας, δὲν ἐμπιστεύεται τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον του εἰς τὴν πάνσοφον Θεῖαν Του Πρόνοιαν, δὲν ἀγωνίζεται «τὸν κалὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαμβανόμενος τῆς αἰωνίου ζωῆς», δὲν ἀντιμετωπίζει μετὰ ψυχραιμίαν καὶ νηφαλιότητα τὴν μεγάλην δοκιμασίαν τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἀπειλητικοῦ εἰς παγκόσμιον κλίμακα καὶ μεταλλαγμένου ἰοῦ. Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου, τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος λησμονεῖ τὸ λόγιον τοῦ Προφητάνακτος Δαυὶδ· «**ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πό-**

λιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων». Καὶ τὸ ἕτερον· «**Κύριε, ἐν ταῖς χερσὶ Σου οἱ κληροὶ μου**».

Δυστυχῶς, νέφη βαρεῖα καὶ σκοτεινὰ ἐπιχειροῦν νὰ ἐπισκιάσουν ἢ καὶ νὰ ἐξαλειψοῦν τὴν μεγάλην ἐκείνην λυτρωτικὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν εὐηγγελίσθη ὁ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τοὺς ποιμένας κατὰ τὴν Ἄγιαν Νύκτα τῶν Χριστουγέννων.

Χρέος ἐπιτακτικὸν ὄλων μας, ὡς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ὡς συμπατριωτῶν, εἶναι νὰ εἴπωμεν· **ναὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην**, ἡ ὁποία κατὰ τὸν θεῖον λόγον τοῦ Ἀρχαγοῦ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Σωτηρίας μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ· **ναὶ εἰς τὴν πατριωτικὴν σύμπνοιαν καὶ ἀλληλεγγύην καὶ ὄχι εἰς τὸν διχασμὸν, τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν μισαδελφίαν.**

Οἱ ἄρχοντες τῆς Πολιτείας μας ὡς διάκονοι τοῦ λαοῦ ἔχουν χρέος καὶ καθήκον νὰ ἐνώνουν καὶ ὄχι νὰ διακρίνουν τοὺς πολίτας εἰς ἀνθρώπους πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας, εὐνοουμένους καὶ περιφρονημένους, μετὰ ὅσα αὐτὸ συνεπάγεται. Νὰ σέβωνται τὴν πνευματικὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν τοῦ κατὰ τὴν συντριπτικὴν του πλειοψηφίαν Ὁρθοδόξου λαοῦ καὶ τὴν ἀπορρέουσαν ἀπὸ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα συνταγματικὴν του ἐλευθερίαν.

Τὸ ἴδιο καὶ ἀκόμη περισσότερο ἰσχύει καὶ ἐνδεῖκνυται νὰ ἰσχύῃ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν χώρον, ὅπου πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν ἔφερε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ Θεῖον Βρέφος, ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος καὶ Θεὸς μας. Ἡ διάκρισις, ὁ διχασμὸς καὶ ἡ ἀντιπαράθεσις ἐμβολιασμένων καὶ ἀνεμβολιάστων εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ, ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ δὲν εἶναι χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα πολιτισμένων καὶ φιλοπροόδων ἀνθρώπων. Κανεὶς ἐχέφρων ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ βλάψῃ τὴν υἰείαν του καὶ τὴν υἰείαν τῶν συνανθρώπων των.

Εὐχόμενος ἐκ βάθους ψυχῆς **εὐλογημένα, εἰρηνικά καὶ χαρμόσυνα κατὰ Θεὸν Χριστοῦγεννα καὶ χαριτοφόρον τὸ Ἅγιον Δωδεκαήμερον, καλὴν τὴν κατ' ἄμφω υἰείαν καὶ πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ Βρέφους εἰς βιοτικά καὶ πνευματικά ἀγαθά**, καὶ ἀπευθύνων ἐγκάρδιον ἐόρτιον χαιρετισμὸν εἰς τοὺς ἀποδήμους ἀδελφούς μας, καὶ ἰδιαίτερως εἰς τοὺς εἰς τὰς ἐγγύς καὶ μακρὰν θαλάσσης ναυτιλομένους συμπολίτας μας, διατελῶ,

Μετ' ἐνθέρμων εὐχῶν καὶ πολλῆς ἀγάπης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθέρων & Ἀντικυθέρων Σεραφεῖμ

Θεία Λειτουργία Πρωτοχρονιάς-Δοξολογία καί κοπή τῆς Βασιλόπιττας στό Δημαρχεῖο

Ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, 1 Ἰανουαρίου 2022, ἐτελέσθη ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Βασιλείου Ἀλοῖζιανίκων, συνιερουργούντων τοῦ Ἱερομονάχου π. Σεραφεῖμ Μαρσέλου καί τοῦ Ἱερέως π. Ἰωάννου Γολεμάτη.

Παρόντες ὁ Δήμαρχος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητας Φριλιγκιανίκων Εὐάγγελος Νοταρᾶς καί ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Μυλοποτάμου κ. Νικόλαος Μαγουλάς.

Τήν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ ἀνεγνώσθη ἡ Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκόπη καί ἡ Βασιλόπιττα ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στήν ἅγια μορφή τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀπηθυσθε ἐόρτιες εὐχές καί προσηρήσεις στό ἐκκλησίασμα διά τό νέο σωτήριο ἔτος 2022.

Ἀμέσως μετὰ καί περί ὥραν 11.30 π.μ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέβη στόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων διά τήν τέλεσιν τῆς ἐπίσημης Δοξολογίας.

Λόγῳ τῶν μέτρων ὑγειονομικῆς προστασίας προσκεκλημένοι ἦταν μόνο οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων τοῦ Δήμου, τῶν Δημοτικῶν Παρατάξεων, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καί τῶν ΜΜΕ, χωρίς τήν παρουσία πολιτῶν.

Παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἐμμανουήλ Στάθης καί Μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκ μέρους

τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγchwορίου Περιουσίας παρέστη τό Μέλος τοῦ Δ.Σ. Δημήτριος Πανάρετος καί ἡ ὑπάλληλος Βενάκη Αἰκατερίνη, ὁ Στρατιωτικός Διοικητής Κυθήρων Ἀντιπλοίαρχος Π.Ν κ. Ἐμμανουήλ Ἀμπλιανίτης, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Πυροσβεστικοῦ Κλιμακίου Πυραγός κ. Σπυριδῶν Φουντουλάκης καί ἡ Ὑποπλοίαρχος τοῦ Λ.Σ κα Νίκη Γιαννακοπούλου.

Μετά τό πέρασ τῆς Δοξολογίας, ὡς εἰθισται, ἀκολούθησε ἡ κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης πίττας στήν αἴθουσα «Δήμαρχος Ἀρτέμιος Καλλιγέρος» τοῦ Δημαρχεῖο. Τήν Βασιλόπιττα εὐλόγησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος εὐχήθηκε χρόνια πολλά κι εὐλογημένα καί νά ἐκπληρωθοῦν οἱ πόθοι ὄλων μας, πού ἔχουμε αὐτό τόν καιρό. Οἱ πόθοι μας εἶναι νά ἔχουμε ὑγεία, τήν κατ' ἄμφω ὑγεία, ψυχική-πνευματική καί σωματική. Νά ἔχουμε εἰρήνη, νά ἔχουμε πρόοδο, νά ἔχουμε τήν εὐλογία

τοῦ Θεοῦ καί τά ἀγαθά τοῦ Κυρίου μας, τά βιοτικά καί τά πνευματικά ἀγαθά. Εὐχήθηκε, τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας στόν κ. Δήμαρχο, στόν κ. Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί τό Δημοτικό Συμβούλιο νά ἔχουν τήν ποθητή ὑγεία καί

Συνέχεια στή σελ. 10

Ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία μας

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος τῶν Θεοφανείων (ὑπ' ἀριθ. 207/2022)

«Σῶσαι βουλόμενος, τόν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφήν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ Σοί τῷ Δεσπότῃ καί Θεῷ, ἀναδέξασθαι τά ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν· Σύ γάρ βαπτισθείς σαρκί Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἤξίωσας ἡμᾶς...»

(Στιχηρόν Ἰδιόμελον τῆς εορτῆς τῶν Θεοφανείων)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εὐχομαι ἀπό καρδίας ὅπως «ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν» Σωτῆρ καί Θεῖος Λυτρωτής ἡμῶν φωτίζη, στηριζῆ καί ἀγιαζῆ ἡμᾶς καί κατὰ τό ἀρξάμενον νέον σωτήριον ἔτος, δωρούμενος εἰς ἡμᾶς «πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καί ζῶν τὴν αἰώνιον».

Μέ τὴν Χάριν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν εορτάζομεν τὴν μεγάλην Δεσποτικὴν εορτὴν τῶν Φώτων ἢ τῶν Θεοφανείων, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Θείας Ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην Ποταμόν καί τῆς φανερώσεως τῆς προσοκνήσεως τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, βαπτιζομένου τοῦ Κυρίου μας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Ὁ ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τό προταθέν ἱερὸν Τροπάριον μᾶς λέγει ὅτι: ὁ Ἰησοῦς Χριστός «θέλων νά σώσῃ τόν πλανηθέντα ἄνθρωπον δέν ἀπηξίωσε νά ἐνδυθῆ (νά λάβῃ) μορφήν δούλου. Γιατί ἔπρεπε (ἄρμοζε) σέ Ἐσένα τόν Δεσπότην καί Θεόν νά ἀναδεχθῆς (νά ἐπωμισθῆς) τὰ βάρη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως χάριν ἡμῶν «δι ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν». Διότι Σύ Θεῖε Λυτρωτά, ἀφοῦ ἔλαβες τό βά-

πτισμα ὡς ἄνθρωπος, μᾶς ἀξίωσεσ τῆς μεγάλης δωρεᾶς τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας. Διὰ τοῦτο κρίζομεν εἰς Σέ· Εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα Σοι».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σημειώνει ὅτι: «Ἄν ὁ ἥλιος δέν βλάπτεται καθόλου εἰς τὴν καθαρότητά του, ἂν καί ἐγγίξει ἀκάθαρτα μέρη, ἀλλὰ κάθε ἡμέρα ξαναμαζεύει τίς ἀκτίνες τοῦ ὀλοκάθαρτος, πόσο μᾶλλον ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Κύριος τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων! Ἦλθε στή γῆ, μέσα σέ καθαρὴ σάρκα (τῆς Παναγίας Παρθένου). Ὅχι μόνο δέν ἐμολύνθη, ἀλλὰ καί αὐτὴ τὴν ὑπαρξί τῆς τὴν ἔκαμε καθαρώτερη καί ἀγιώτερη» (Ε.Π.Ε. 35, 454-456). «Ἐπρεπε, ὁ πρῦτανος τῆς Ἀγιότητος

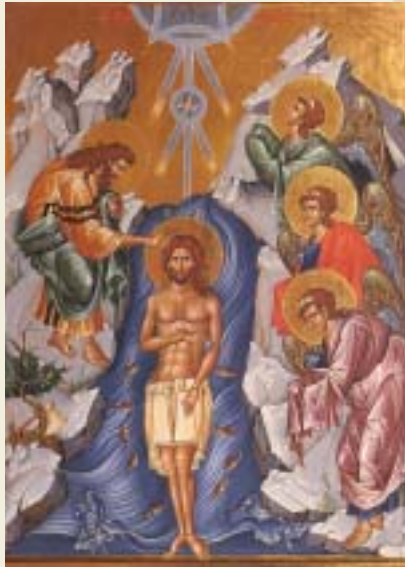
(ὁ Ἰησοῦς Χριστός) νά προσέλθῃ ἀπὸ καθαρὸ καί ἅγιον τόκο. Ἄλλωστε Αὐτός εἶναι, πού ἀπὸ παρθένο γῆ ἐπλασε τὸν Ἀδάμ, καί ἀπὸ τὸν Ἀδάμ, χωρίς γυναῖκα, ἐπλασε τὴν γυναῖκα» (Ε.Π.Ε. 35, 474).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα καί Δεσποτικὴ εορτὴ τῶν Θεοφανείων, κατὰ τὴν ὁποία «Φῶς ἐκ φωτός ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεός», τὸν ὁποῖον μετὰ βαθείας εὐλαβείας προσκυνοῦμεν, ἐνθυμούμεθα εὐγνωμόνως κάθε χρόνο, ἀπὸ τό ἔτος 2006, (πού ὑπέστημεν τὸν μεγάλο ἐκεῖνο καί συντα-

ρακτικὸ σεισμό, χωρίς ὅμως νά θρηνησῶμε θύματα καί χωρίς νά ἔχωμε θλιβερὴς καταστροφικὴς συνέπειες, πλὴν ἐλαχίστων περιπτώσεων), τὴν σωτήρια παρέμβασι τῆς Προστάτιδος, Ἐφόρου καί Πολιούχου τῆς νήσου μας Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, τῆς ὁποίας ἡ πάνσεπτη Εἰκόνα ἐλιτανεῦετο ἐκεῖνη τὴν ὥρα, εὐρισκομένη ἐντὸς τοῦ πλοίου τῆς γραμμῆς «ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ», τό ὁποῖο ἔπλεε εἰς

Συνέχεια στή σελ. 7

Ἡ ἑορτή τῶν Θεοφανείων καί ἡ ρίψις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στή θάλασσα

«Σήμερον τά ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει καί τά κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ».

Ἱερουργόυτος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ ἀνήμερα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, Πέμπτη 6-1-2022, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων, ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ἡ Θεία Λειτουργία καί ὁ Μεγάλος Ἁγιασμός.

Μετά τήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία τῶν Θεοφανείων, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας με-

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 6

τά νερά τῆς θαλάσσης τῶν Κυθήρων, διό καί ἐντοπίσθηκε τό ἐπίκεντρο τοῦ σεισμοῦ ἐντός τοῦ θαλασσοῦ χώρου καί ὄχι εἰς τήν Κυθηραϊκὴν γῆν.

Δοξάζομεν τόν Ἐπιφανέντα Κύριον καί Θεόν ἡμῶν καί τήν Παναγίαν Μητέρα Του διά τήν κραταιάν διά τάς νήσους μας προστασίαν καί σκέπη των καί θά τελέσωμε τήν καθιερωμένη εὐχαριστήριον Θεία Λειτουργία καί τήν Δοξολογία τό πρωῖ τοῦ Σαββάτου (8 Ἰανουαρίου 2022) εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας καί τό ἀπόγευμα ὥρα 5 μ.μ. θά ψάλλωμε τήν Ἱεράν Παράκλησιν τῆς εἰς τό Μοναστήρι τῆς καί θά ἀκολουθήσῃ ὁ Μέγας Ἐσπερινός τοῦ Σαββάτου. Δέν θά γίνη καί ἐφέτος ἡ Δέησις καί ἡ Δοξολογία εἰς τήν πλατεῖα τῶν Μητάτων, λόγῳ τῆς ἀποφυγῆς τῶν ἐκδη-

τέβη στό λιμάνι τοῦ Καψαλίου, ὅπου μέ τῆ δέουσα μεγαλοπρέπεια καί κατάνυξη πραγματοποιήθηκε ἡ τελετή Ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Ἡ κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐγίνε στίς 11.30 τό πρωί.

Ἡ τελετή τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τελέσθηκε μέ καλό καιρό καί στά ὑπόλοιπα λιμάνια τῶν Κυθήρων τοῦ Αὐλέμωνος, τοῦ Διακοφτίου (παρόντος τοῦ περιφερειακοῦ πλοίου) καί τῆς Ἁγίας Πελαγίας (διαδοχικά), χωρίς ὅμως τήν καθιερωμένη ἐκκλησιαστική πομπή λόγῳ τῆς ἀποφυγῆς τῶν ἐκδηλώσεων εἰς ἐξωτερικούς χώρους.

Συνέχεια στή σελ. 8

λώσεων εἰς ἐξωτερικούς χώρους. Διά τόν ἴδιο λόγο, μετά τήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, θά ἁγιασθοῦν μέν τά ὕδατα εἰς τά λιμάνια Καψαλίου, Αὐλέμωνα, Διακοφτίου καί Ἁγίας Πελαγίας (διαδοχικά), χωρίς ὅμως τήν καθιερωμένη ἐκκλησιαστική πομπή.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας καί πάλιν καλή καί εὐλογημένη χρονιά καί πλούσιο τόν θεῖο φωτισμό τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας σέ σᾶς καί τίς οἰκογένειές σας, καλή δέ σωματική καί ψυχική ὑγεία καί τήν ταχύτερη ἀπαλλαγὴ μας ἀπό τήν συνεχιζόμενη ἐπιδημία τοῦ μεταλλαζομένου ιού, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Στήν Άγία Πελαγία τρεις ἦταν οἱ τολμηροὶ νεαροὶ κολυμβητές, πού βούτηξαν στά κρύα νερά γιά νά πιάσουν τό Τιμιο Σταυροῦ.

Τόν Τ. Σταυροῦ ἔπιασε ὁ νεαρός μαθητής τῆς ἑκτης τάξης τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ποταμοῦ Παναγιώτης Ἰωάννου Χλαμπέας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐχήθηκε σέ ὅλους ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπό Ἰωάννου βαπτισθεῖς Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στό ταπεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἀληθινός Θεός ὁ Σωτήρας μας καί Λυτρωτής μας νά εἶναι πάντα μαζί

μας. Τελώνοντας τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τιμήσαμε τήν Βάπτιση, τήν ὁποία ἔλαβε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μας, «καθαρίων μή δεόμενος», γιατί ὡς Θεάνθρωπος εἶναι ἀναμάρτητος. Τό Βάπτισμα

ἀπαλείφει τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριός μας μᾶς ἔδωσε ἕναν τύπο, ἕνα παράδειγμα, ὅτι διά τοῦ βαπτίσματος θά εἴμαστε ὀργανικά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του καί μέ τά ἁγιαστικά Μυστήρια καί τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ θά προχωροῦμε στόν ἀγώνα

μας τόν πνευματικό. Μέ τήν Θεία Κοινωνία, πού εἶναι οὐράνιο δῶρο, εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί μέ τήν Μετάνοια καί Ἐξομολόγηση ἐπιτυγχάνουμε τήν κάθαρσι καί τόν ἁγιασμό μας. Εὐχήθηκε τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου νά εἶναι μέσα στίς καρδιές μας, νά μᾶς ἐνδυναμώνει, νά ἔχουμε πίστη,

ἐλπίδα καί ἀγάπη σ' αὐτούς τοὺς δύσκολους καιρούς. Σέ Ἐκεῖνον νά ἐμπιστευόμαστε τή ζωή μας καί νά ἀγωνιζόμεθα σύμφωνα μ' αὐτά πού παραλάβουμε ἀπό τοὺς γονεῖς μας καί ἀπό τήν Ἐκκλησία μας καί ἔτσι νά κάνουμε τό χρέος μας.

«Σήμερα τά Φῶτα καί φωτισμός καί χαρές μεγάλες καί Ἁγιασμός» ἔγραψε σέ μέσο κοινωνικῆς δικτύωσης ἀπό τά ἀκριτικά Ἀντικύθηρα τῶν 25 κατοίκων ὁ Δήμαρχος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης. Ἦταν στά Ἀντικύθηρα τήν ἅγια ἡμέρα τῶν Θεοφανείων καί εὐχήθηκε χρόνια πολλά σέ ὅλον τόν κόσμο καί κυρίως στή νησιωτική Ἑλλάδα, τοὺς ναυτικούς καί τοὺς νησιώτες μας! Καλή φῶτιση σέ ὅλες καί ὅλους! Ἐπίσης, μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι ἁγιάσθηκε καί τό Πλοῖο Πορφουῤῥα!

Εὐχόμαστε στοὺς ἐορτάζοντες, ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμο, χρόνια πολλά, χρόνια καλά καί χρόνια φωτεινά!

Ἐλεημοσύνη καί φιλοπτωχία «τά ἐνδύματα τῆς ψυχῆς»

(Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος 204/2021)

«Ποῖα τῆς ψυχῆς τά ἐνδύματα; Ἐλεημοσύνη καί ἡ περί τούς πένητας δαψίλεια (βοήθεια). Τοῦτο τό μέγιστον τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τοῦτο τό φαιδρόν (τό λαμπρόν) αὐτῆς ἰμάτιον»
(Αἰγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ε.Π.Ε. 2,636).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐφθάσαμε μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τό μέσον τῆς ἱεράς περιόδου τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ προπαρασκευαστικοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ σταδίου διά τήν ὑποδοχὴν τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς

ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Μητροπόλεως πασῶν τῶν ἁγίων Χριστιανικῶν ἐορτῶν.

Μέ τήν καθημερινή πνευματική ἀγωνιστική πορεία διά τήν ἀπόκτησιν τῶν θείων ἀρετῶν, τῶν ὁποίων κορωνίδα εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη πρὸς τόν Θεόν καί τούς συνανθρώπους μας. Μέ τόν ἀγῶνα τῆς διπλῆς νηστείας, τῆς πνευματικῆς, πού σηματοδοτεῖ τήν πάλη μέ τόν ἀρχέκακο διάβολο, τά πάθη καί τās ἀδυναμίας μας, καί τῆς σωματικῆς νηστείας, ἡ ὁποία προϋποθέτει τήν ἀποχή ἀπό τά ἀρτύσιμα ἐδέσματα (φαγητά). Μέ τήν συμμετοχή εἰς τήν Θεῖαν Λατρείαν καί τά ἁγιαστικά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Συνέχεια στή σελ. 11

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 2

Ὅμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐνῶ ὅλα αὐτά συνέβησαν καί συμβαίνουν εἰς τούς δύσκολους καί δυσχείμερους καιρούς, τούς ὁποίους διανύομεν, δέν πρέπει ἐπ' οὐδενί οἱ πιστοί Χριστιανοί νά κλονιζόμεθα εἰς τήν πίστιν καί τήν ἐλπίδα μας εἰς τόν Πανάγιον Τριαδικόν Κύριον καί Θεόν μας, οὔτε νά περιπίπτωμε σέ ἀπογοήτευσιν καί μελαγχολία. Εἰς αὐτά, τά ὁποία, ἐάν τελικῶς μείνουν ἀθεράπευτα καί ἀνίατα πνευματικῶς, ὀδηγοῦν δυστυχῶς τόν ἄνθρωπο εἰς τό ἀπονεννημένο διάβημα τῆς αὐτοχειρίας. Μή γένοιτο, μυριάκις μή γένοιτο, Κύριε.

Τό πνευματικό φάρμακο διά τήν πρόληψιν αὐτῶν τῶν λίαν δυσαρέστων καταστάσεων εἶναι ἡ ἀληθινή καί εἰλικρινῆς μετάνοια, τήν ὁποία διαχειρίζεται τό Ἱερό Μυστήριον τῆς Μετανοίας καί Ἐξομολογήσεως, ἡ συμμετοχή εἰς τό φερέσβιον Ἱερόν Μυστήριον τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας καί Θείας Κοινωνίας καί ἡ ἐν γένει μυστηριακή καί λατρευτική ζωή τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Καί ὅλα αὐτά μέ τήν ἀπαραίτητη προϋπόθεσιν

ὅτι δέν θά διαταραχθῇ ἡ σχέση τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπης καί φιλαδελφίας μας. Ἀπευθύνομαι εἰς Ὁρθοδόξους πιστούς, χαρακτηριστικό γνώρισμα τῶν ὁποίων πρέπει ἀπαραιτήτως κατά τόν λόγον τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, νά εἶναι ἡ χριστιανική ἀγάπη, ἡ λυδία αὐτῆ λίθος. Νά παύσῃ, εὐχόμεθα, ὁ ὀλέθριος διαχωρισμός καί ἡ ἀνεπίτρεπτη ἀντιπαράθεσις καί ἐχθρική ἀντιμετώπισις ἐμβολιασμένων καί ἀνεμβολιάστων, πράγμα τό ὁποῖον δέν ἐπιτρέπεται εἰς πολιτισμένους ἀνθρώπους καί ἀντίκειται εἰς τήν ιδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ.

Εὐχόμενος, ὅθεν, ἀπό καρδίας νά εἶναι εὐλογημένο, εἰρηνικό καί χαρμόσυνο, κατά Θεόν, τό νέον ἔτος καί πλοῦσινα σέ σᾶς καί τίς οικογένειές σας, εἰς τήν κοινωνίαν καί τό Ἔθνος μας καί ὅλον τόν κόσμον τά βιοτικά καί τά πνευματικά ἀγαθά, διατελώ

Μέ ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές καί ἀγάπη
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

Πρότυπα μετανοίας

Ποιμαντορική Έγκύκλιος (υπ' αριθ. 203/2021)

«Επειδή καιρός μετανοίας ό τής ζωής έστι καιρός, αυτό τοῦτο τό ζήν έπι τόν ήμαρτηκότα, τῷ βουλομένῳ έπιστρέφειν πρὸς Θεόν, έγγυάται τήν παρ' Αὐτοῦ ὑποδοχήν»

(Αγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, Φ.Τ.Ι.Ν. Δ' 96)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί, Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου έν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Χάριτι Θεοῦ εφθάσαμεν εἰς τά πρόθυρα τής Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων. Ἀπό αὔριον ἄρχεται ἡ ιερά περίοδος τής νηστείας διά τήν πανεύσημον ἐορτήν τής τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, τής Μητροπόλεως ὅλων τῶν ἁγίων ἐορτῶν τής Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ τιμῶμενοι σήμερον τρεῖς Ἅγιοι: ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος ἕνας ἐκ τῶν Δώδεκα Μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης καί ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος μέ τήν ἁγίαν

των μορφήν καί τό φωτεινόν ὑπόδειγμά των μᾶς εἰσάγουν εἰς τό ἱερόν αὐτό καί καταναυκτικόν 40νθήμερον στάδιον μετανοίας διά τῶν ἁγίων καί θεοπειθῶν εὐχῶν των.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαϊδά τής Γαλιλαίας, ἀφοῦ ἐδέχθη ἀπό τόν Κύριον τήν Ἀποστολικήν κλήσιν μέ τό «ἀκολουθεῖ μοι», εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει: «ὄν ἔγραψε Μωϋσῆς έν τῷ νόμῳ καί οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ τόν ἀπό Ναζαρέτ». Καί ἀπαντῶν εἰς τήν ἀπορίαν τοῦ Ναθαναήλ: «ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθόν εἶναι,» τοῦ εἶπε «ἔρχου καί ἴδε». Αὐτό τό προσκλητήριο ἀπευθύνει εἰς τόν καθένα ἀπό ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Φίλιππος: «ἔρχου καί ἴδε».

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ὁ Παλαμάς, (14ος αἰών) ὑπῆρξε ὁ θεμελιωτής τοῦ θεολογικοῦ ἠσυχασμοῦ, ἡ μεγαλύτερα θεολογική προσωπικότης τής ὑστεροβυζαντινῆς περιόδου. Ἐζησε κατά τούς χρόνους τής βασιλείας Ἀνδρονίκου Β' τοῦ Παλαιολόγου καί ἀνετράφη

Συνέχεια στή σελ. 12

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 5

νά ἐπιτελέσουν αὐτήν τήν χρονιά τό ἔργο τους μέ ζήλο γιά τήν πρόοδο τοῦ τόπου μας.

Ὁ Δήμαρχος στή συνέχεια ἀπηύθυνε σύντομο εὐχετήριο λόγο πρὸς τούς συγκεντρωμένους, εὐχόμενος κι αὐτός μέ τή σειρά του Χρόνια Πολλά καί Καλή Χρονιά σέ ὅλους καί τοῦ χρόνου τέτοια μέρα νά εἶναι πρῶτα ὁ Θεός γεμάτη ἡ αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κι ὅλοι μαζί νά γιορτάσουμε

χωρίς τά περιοριστικά μέτρα τής πανδημίας, τήν πρώτη μέρα τοῦ χρόνου! Στή συνέχεια ἔκοψε τήν Βασιλόπιττα.

Τό φλουρί κέρδισε ὁ Δημοτικός Σύμβουλος τοῦ Συνδυασμοῦ «Πρῶτα ὁ ἄνθρωπος» κ. Πάρης Γεωργιλᾶς. Τό ἐορταστικό κλίμα ὀλοκληρώθηκε μέ τά Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα.

Ἦγεια καί χαρά σέ ὅλο τόν κόσμο καί εὐλογημένη ἡ νέα χρονιά!

Καί μέ τήν ἄσκησιν τῆς θεοδιδάκτου ἀρετῆς τῆς ἐλεημοσύνης καί τῆς φιλανθρωπίας, κατά τό μέτρον τῶν δυνατοτήτων μας, διαπλέομεν τό πέλαγος τῆς ἀγίας καί κατανουκτικῆς αὐτῆς περιόδου.

Ἀπό τήν πανευφρόσυνη Θεομητορικῆ ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀντηχεῖ εἰς τοὺς Ἱεροῦς Ναοῦς μας ὁ χαρμόσυνος προεόρτιος καί ἐόρτιος παιάνας· **«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε Ἁριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε Ἁριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε...»**.

Εἰς τά πλαίσια τῆς προετοιμασίας διὰ τήν κοσμοχαρμόσυνη καί κοσμοσωτήρια Ἑορτή τῶν Χριστουγέννων ἐντάσσεται πρωτίστως ὁ εὐπρεπισμός καί ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς. Τό θεῖο λουτρό τῆς ψυχῆς, πού γίνεται μέ τήν εὐλοκρινῆ μετάνοια καί τό Ἱερὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως καί ἡ συμμετοχὴ εἰς τήν Θεῖαν καί Ἀθάνατον Τράπεζαν τοῦ φρικτοῦ Μυστηρίου τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας καθαρίζουν, ἀγνίζουσιν καί φωτίζουν τόν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τό προταχθέν ἐκλεκτὸ χωρίον τοῦ χρυσορρήμονος ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς εἶπε ὁ μελίρρυτος αὐτός ποταμὸς τῆς σοφίας ὅτι τὰ ἐνδύματα, τό μέγιστον περιβόλαιον (ἢ πιὸ μεγάλη περιβολή) καί τό φαιδρὸν (τό λαμπρόν) ἱμάτιον εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη καί ἡ πρὸς τοὺς πτωχοὺς βοήθεια.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Τά θεοφιλῆ ἔργα πίστεως καί ὁμολογίας τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ, ὅταν συνοδεύωνται ἀπὸ τὰ θεάρεστα ἔργα ἀγάπης καί φιλαδελφίας, ἀποτελοῦν τὰς δύο πτέρυγας διὰ τήν πνευματικὴν ἀνοδὸν πρὸς τόν Τρισάγιον Θεὸν καί τήν ἀπόκτησιν τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν καί μάλιστα τῆς κορυφαίας ἀρετῆς τῆς ἀγάπης.

Κατ' ἔτος, καθὼς προσεγγίζομεν τήν πανεύσημον ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, τήν μεγάλη αὐτὴ ἑορτὴ τῆς ἀγάπης καί τῆς Θεῖας συγκαταβάσεως καί φιλανθρωπίας, πραγματοποιοῦμεν ἐπὶ 17 συναπτὰ ἔτη Ἑρανὸν Ἀγάπης εἰς τὰς μικρὰς καί πτωχὰς ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὰ δύο τελευταῖα χρόνια μέ τὰ προβλήματα τῆς

ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ δὲν θὰ ἔπρεπε, ἴσως, νὰ διενεργήσωμεν Ἑρανὸν Ἀγάπης. Ὅμως, κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ἀναδεικνύονται πιὸ πολὺ οἱ ἀνάγκες καί οἱ στερήσεις πτωχῶν καί ἐμπεριστάτων συμπολιτῶν μας, οἱ ὅποιοι θέλουν τὴν μέριμνα καί τὴν συμπαράστασιν μας.

Ὅταν φροντίζομε νὰ εἴμεθα, τό κατὰ δύνανμιν, οἱ **«καλοὶ Σαμαρείτες»** καί οἱ **«Κυρηναῖοι»** εἰς τοὺς συνανθρώπους μας, οἱ ὅποιοι πάσχουν καί ὑποφέρουν ἢ στεροῦνται τὰ ἀναγκαῖα καί ἀπαραίτητα τῆς ζωῆς, ἢ προσεχόμεθα καί συμπαριστάμεθα ἠθικῶς καί ὑλικῶς εἰς τοὺς «πλησίον» μας, τότε ἐφαρμόζομεν τὸν θεῖο νόμον τῆς ἀγάπης καί φιλαδελφίας. Ἄλλωστε ὁ Πανάγιος Θεὸς ζητεῖ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν καί τὴν καλὴν πρόθεσιν μας. Καί ὅπως τότε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπήνεσε ἐκεῖνη τὴν χήρα γυναῖκα, ἡ ὁποία προσέφερε τό δίλεπτόν της, διότι αὐτὸ ἦταν ἡ ὅλη της περιουσία, ἔτσι καί τώρα δὲν θὰ ἀποστρέψῃ τό πρόσωπόν Του ἀπὸ τὸν οἰονόητο, πού θὰ προσφέρῃ ἔστω καί τό ἐλάχιστον ποσὸν μέ «ίλαράν καρδῖαν».

Ὁ Ἑρανὸς τῆς Ἀγάπης θὰ διεξαχθῇ ἀπὸ σήμερα (Κυριακὴ 5 Δεκεμβρίου) καί τίς ἐπόμενες ἡμέρες: 6, 7, 8 καί 9 Δεκεμβρίου ἔ.ἔ.

Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας νὰ ἔχετε δαψιλῆ τὴν Θεῖαν εὐλογίαν εἰς τὴν ζωὴν σας καί εἰς τὴν οἰκογενεῖάν σας, πλοῦσια τὰ πνευματικὰ καί τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, *«ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν»*, καί δεόμενος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς κατ' ἄμφω ὑγείας σας, τῆς σωματικῆς καί τῆς ψυχικῆς, καί ταχεῖαν ἔξοδον ἐκ τῆς δοκιμασίας τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Τὸ προϊόν τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης 2021

Μέ τὴ Χάρι καί τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ συγκεντρώθηκε τό χρηματικὸ ποσὸ τῶν 2.245,00 (δύο χιλιάδων διακοσίων σαράντα πέντε) εὐρώ, τό ὁποῖο κατόπιν ὑποδείξεως τῶν Ἱερῶν μας διενεμήθη σὲ 18 (δεκαοκτῶ) οἰκογένειες.

κατά τὰ πρῶτα ἔτη του εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Αὐτοκράτορος αὐτοῦ, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ εὐσεβεστάτου πατρός του Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἦτο συγκλητικός. Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, ἔλαβε καὶ τὴν ἐγκύκλιον μὀρφωσιν καὶ τὴν φιλοσοφικὴν παιδείαν εἰς τὴν γενέτειράν του τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὅμως, ἀφοῦ περιφρόνησε τὰ ὑψηλὰ ἀξιώματα, διὰ τὰ ὁποῖα τὸν προήλειψαν οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν, καί, ἀφοῦ ἄφησε ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀπεδήμησε ἀπὸ τὴν πατρίδα του πρὸς τὸ Ἁγίωνυμον Ὅρος τοῦ Ἄθω, ἀκολουθεῖ τὸν Μοναχικὸν βίον. Ὡς Μοναχὸς ὑποβάλλεται εἰς μεγάλους ἀσκητικούς κόπους καὶ «μόνος μόνῳ Θεῷ» διάγων, μὲ ἄκραν ἡσυχίαν, κατέστη «θεοειδέστατον ἔσοπτρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καὶ ἀνῆλθε εἰς τὸ «ἀκρότατον τῆς πράξεως καὶ τῆς θεωρίας», περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον. Καί, ἀφοῦ κατηγάζετο τὴν διάνοιαν μὲ τὰς θεοπτικές ἐλλάμψεις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀφήνει «σοφώτατα καὶ θεολογικώτατα συγγράμματα», ὡς ἄλλην στήλην Ὁρθοδοξίας, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Καί ὁ **Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος**, ἀφοῦ κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν μετανάστευσε εἰς τὴν Ρόδον πρὸς ἀναζήτησιν βιοποριστικῆς ἐργασίας καὶ προσελήφθη εἰς τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Χασάν πασᾶ τῆς Ρόδου, ἐξομώτησε καὶ ἐτούρκευσε. Ἐρχόμενος δὲ ὡς Τούρκος ἀξιωματοῦχος εἰς τὴν Ὑδρα διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μητέρα του Μαρίνα καὶ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἀντιμετωπίζων τὴν ψυχρὰν καὶ ἀποκαρδιωτικὴν στάσιν τῶν συμπατριωτῶν του Ὑδραίων, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς ἀναδόχου του καὶ αὐτῆς τῆς μητέρας του, ἀνεχώρησε κατὰ θλιπτος ἀπὸ τὴν γενέτειράν του καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὴν Ρόδον. Ἀπαρηγόρητος ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητον συμπεριφορὰν τῶν οἰκείων καὶ τῶν συμπατριωτῶν του ἐν γένει, κατέφυγε εἰς τὸ ἀσκητήριον ἐνὸς ἀγίου Γέροντος τῆς Ρόδου. Καί, ἀφοῦ ἐξωμολογήθη τὴν βαρεῖα ἁμαρτία τῆς ἀλλαξοπιστίας του, ὁ Γέροντας τοῦ συνέστησε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ρόδον καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κριμαίαν τῆς Ρωσίας, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον αὐτὴν χώραν.

Ἄγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Οἱ τρεῖς προμνημονευθέντες καὶ ἑορταζόμενοι σήμερον Ἅγιοι μᾶς δίδουν εὐκρινῶς τὰ μηνύματά των. Ὁ **Ἅγιος Ἀπόστολος Φίλιππος** δίδει τὴν ὁμολογίαν ὅτι εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν εἰς τὸ πρό-

σωπον τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ ἀδιαμφισβήτητος καὶ σῶζουσα ἀλήθεια διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς. Καὶ τὸ προσκλητήριον «*ἔρχου καὶ ἴδε*» ἀπευθίνεται εἰς τοὺς πνευματικούς θαλασσοπόρους, εἰς ὄσους δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀποκτήσει τὴν βεβαιοπιστίαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, «*ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων*», ὁ Θεὸς Λυτρωτῆς καὶ Σωτῆρ ἡμῶν.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, εἶναι ὁ ἐμπειρικός Θεολόγος τῆς θεωρίας τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ Φωτὸς καὶ τῆς μετοχῆς τῶν «ἐν θεωρίᾳ διαβιβηκόντων» καὶ «θεομένων» εἰς τὰς ἀκτίστους θείας ἐνεργείας, ὁ μύστης καὶ ἀπλανὴς διδάσκαλος τῆς νοερᾶς καὶ καρδιακῆς προσευχῆς, ἡ ψυχὴ καὶ ὁ βασικός μοχλὸς τοῦ ἡσυχαστικοῦ κινήματος. Ὑπῆρξε ὁ πολέμιος τῶν αἰρέσεων καὶ ὁ διακριθεὶς εἰς τὸν κατὰ τοῦ αἰρεσιάρχου Καλαβροῦ Μοναχοῦ Βαρλαάμ ἀγῶνα τῶν Ὁρθοδόξων, **διακρυξάς ὅτι τοὺς Ὁρθοδόξους χωρίζουν ἀπὸ τοὺς Λατίνους οὐσιώδεις διαφοραὶ καὶ ὄχι ἀσήμαντα πράγματα ἢ ὀνόματα.** Τὰς θεολογικὰς ἀντιθέσεις καὶ διαφορὰς ἐνέτεινε ἀργότερον ἡ διαφωνία Ὁρθοδόξων καὶ Λατίνων (Παπικῶν) περὶ τὴν ἀσκητικὴν μέθοδον. Τότε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, ἐκπροσωπῶν τοὺς ἡσυχαστὰς, μετέβη εἰς Θεσσαλονικὴν καὶ Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν νηπτικῶν θέσεων του, αἱ ὁποῖα ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς διπλῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τοῦ 1341.

Ὁ **Ἅγιος Γρηγόριος Θεσσαλονίκης**, λοιπόν, προβάλλει σήμερον εἰς τοὺς χαλεπούς καιροὺς μας **ὡς κυματοθραύστης ἐναντι τῶν παντοειδῶν αἰρέσεων καὶ μάλιστα τοῦ ἀκράτου Οἰκουμενισμοῦ**, ὁ ὁποῖος φρουαττόμενος, ἐντὸς τοῦ κλίματος τῆς «νέας ἐποχῆς» καὶ τῆς «νέας τάξης πραγμάτων», στοχεύει εἰς τὸ νὰ ἰσοπεδώσῃ τὰ πάντα (Ἱερῶς Κανόνας, Ἱερὰ Δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, Ἱερὰν Παράδοσιν) καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὰ πιστεύματα του εἰς τὸν «ποταμὸν» τῆς Παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς Πανθηρησκείας.

Εἰς τὸν προσκεκλημένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ καὶ ἐρχόμενον εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Πατρίδα μας Πάπαν τῆς Ρώμης, ἐπιθυμοῦντα νὰ βηματίσῃ εἰς τὰ βήματα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου,

ταπεινῶς φρονῶ ὅτι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς θά ἔκαμε τήν σύστασιν ἀντί τῶν ἐντυπωσιακῶν κινήσεων νά μνηθῆ εἰς τήν Θεολογίαν, Χριστολογία καί Ἐκκλησιολογίαν τοῦ Θεοῦ Παύλου καί οὕτως νά ἐπιστρέψῃ ἐν μετανοίᾳ εἰς τήν πρό τῆς ἀποσχίσεως τῶν Φραγκολατίνων, κατά τό 1054, ἀκαινοτόμητον παράδοσίν των.

Καί εἰς τόν Παναγ. Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, συμπληρώσαντα τό 30όν ἔτος τῆς Πατριαρχείας αὐτοῦ καί τιμώμενον ἐπί τούτῳ κατ' αὐτάς ὑπό τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμενοι εὐσεβάτως καί προσκόντως τά κρειττονα κατά Θεόν, θεωροῦμεν ὅτι ὁ Θεῖος Γρηγόριος θά ἐπανελάμβανε τήν λειτουργικὴν αἴτησιν διὰ «**τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καί τὴν κοινωνίαν**

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...», δεδομένης τῆς ὑφισταμένης καί παρατεταμένης, δυστυχῶς, διαφωνίας καί διαστάσεως τῶν δύο τρίτων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διὰ τό ἀκανθῶδες Οὐκρανικόν ζήτημα, ἔτι δέ «**ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως**», **ὑπό τὰς θεολογικάς, κανονικάς καί ἐκκλησιολογικάς προϋποθέσεις**, ἀλλά καί θά ὑπεδεῖκνε τήν ἀποφυγὴν τῆς ἀντικανονικῆς διαθρησκευτικῆς καί τῆς ἀπρόυποθέτου διαχριστιανικῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καί συμπροσευχῆς.

Καί ὁ **Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος**, ὁ ὁποῖος ὑπέπεσε εἰς τό βαρύτατο ὀλισθημα τῆς ἀλλαξοπιστίας καί μετενόησε εἰλι-

Συνέχεια στή σελ. 15

Βαρύτατο ἁμάρτημα ἢ ἱεροσυλία

Μᾶς ἐλύπησε βαθύτατα ἡ εἰδήσις ὅτι σέ ὠρισμένους Ἱερούς Ναοὺς (ὅπως στήν Ἁγία Ἐλέσα) καί σέ μερικά Ἱερά Ἐξωκκλήσια (Ἁγίου Νικολάου Κρασᾶ Μυτιδιῶν, Ἁγίου Ἀκινδύνου στό Στραπόδι, Ἁγίου Μάμαντος Κατουνίου καί Ἁγίου Γεωργίου στό Βουνό) ἐγίναν τόν τελευταῖο καιρό, σέ σύντομο χρονικὸ διάστημα παραβιάσεις καί διαρρήξεις τῶν ἱερῶν αὐτῶν χώρων.

Βεβαίως, γιά χρηματικές ἀπώλειες δέν εἶχαμε καμμία πληροφορία. Ἄλλωστε στά Ἐξωκκλήσια μετὰ τίς ἐλάχιστες Θεῖες Λειτουργίες, πού γίνονται ὅλο τό χρόνο, τά ὀλίγα χρήματα ἀπό τήν κηροπωλήσι μαζεύονται καί τά παγκάρια μένου ἀδεια.

Στό Ἱερό Ἐξωκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό Βουνό ἐγίνε μιά μεγάλη ἀπρέπεια καί ἀσέβεια. Χάλασαν καί κομμάτιασαν τήν ἐξώπορτα μέ σιδεροπρίονο καί στή συνέχεια ἔκλειψαν τήν γεννήτρια ρεύματος, πού ὑπῆρχε ἐκεῖ. Βδελυκτῆ, ἀνόσια καί ἀπαῖσια πράξι.

Παλαιότερα πού καί πού, σποραδικά, παρετηρεῖτο κανένα τέτοιο φαινόμενο. Τώρα, ὅμως, μέ τά ὡς ἄνω ἀλλεπάλληλα περιστατικά λυπούμαστε πολύ καί ἀνησυχούμε. Ἄνησυχούμε καί θλιβόμαστε γιατί κάποιιοι συνάνθρωποί μας παίρνουν τέτοιες ἀποφάσεις, πού ἀποτελοῦν βαρὺ κρίμα γιά τήν ψυχὴ τους. Δέν θέλουμε νά τό πι-

στεύσωμε ὅτι οἱ δράστες εἶναι συμπολίτες μας Κυθηριοί. Ὅποιοι κι ἂν εἶναι ὅμως ἄς γνωρίζουν ὅτι τό ἁμάρτημα τῆς ἱεροσυλίας εἶναι βαρύτατο. Εἴτε χρήματα κλέψῃ κάποιος, εἴτε εἰκόνες (πολύ μεγαλύτερο αὐτό), εἴτε ἄλλα ἀντικείμενα, πρέπει νά τό γνωρίζῃ ὅτι βάζει «φωτιά» στό σπίτι του, ἂν ἐγκαίρως δέν μετανιώσῃ καί δέν ζητήσῃ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Προτιμότερο εἶναι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος φθάσῃ σέ μεγάλη οικονομικὴ δυσχέρεια νά ζητήσῃ ἀπό τήν Ἐκκλησίαν κάποια βοήθεια (καί ἐκεῖνη θά προσπαθῆσῃ ν' ἀνταποκριθῇ στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων τῆς) καί ὄχι νά καταφεύγῃ σέ τέτοιες λύσεις.

Καί γιά τίς κλοπές, πού συνέβησαν τόν ἴδιο καιρό, θά θέλαμε νά ποῦμε δυό λόγια. Καί ἡ κλοπὴ εἶναι σοβαρὸ ἁμάρτημα, ὄχι ὅσο ἡ ἱεροσυλία. Τό νά κλέβῃ κάποιος χρήματα καί ἀντικείμενα κάποιου συνανθρώπου του, τόν ἰδρῶτα δηλαδὴ καί τούς κόπους τοῦ ἄλλου, εἶναι βαρὺ παράπτωμα. «Οὐ κλέψεις» μᾶς λέγει ὁ Δεκάλογος στήν Παλαιὰ Διαθήκη.

Εὐελπιστώντας ὅτι τά λίγα αὐτά λόγια θά ἐπιδράσουν καί θά προβληματίσουν τυχόν παρεκτραπέντες συμπολίτες μας ἢ κάποιους ἄλλους εὐχόμεστε καλὴ καί εὐλογημένη Μ. Τεσσαρακοστή.

Ἡμερίδα τοῦ Δήμου Κυθήρων καί τῶν 200 χρόνων ἀπό

Μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία διεξήχθη τό ἀπόγευμα τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 2021 στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Μυρτιδιώτισσας ἡ ἐπετειακὴ ἡμερίδα τοῦ Δήμου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων γιά τὰ 200 χρόνια ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, μέ τή συμμετοχή τοῦ Δημάρχου Ὑδρας κ. Γεωργίου Κουκουδάκη, συνοδευόμενου ἀπό τήν Ἀντιδήμαρχο Ὑδρας κα Μαίρη Κάτσικα.

Τήν ἡμερίδα συντόνισε ὁ Καθηγητής-Ἐρευνητής-Οἰκονομολόγος **κ. Νικόλαος Γλυτσός**. Ὁμιλητές τῆς ἡμερίδος ἦταν ὁ Δήμαρχος Ὑδρας καί Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων **κ. Γεώργιος Κουκουδάκης**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «**Ἡ Προεπαναστατικὴ παρουσία τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου καί Λαζάρου Κουντουριώτη στά Κύθηρα**».

Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ **κ. Ἐμμανουὴλ Καλλιγερου** Συγγραφέα/Ἐκδότη τῆς ἐφημερίδας «ΚΥ-ΘΗΡΑΙΚΑ» μέ θέμα: «**Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρῶνης στά Κύθηρα καί ἡ Ἁγία Μόνη**».

Στή συνέχεια τόν λόγο πῆρε ἡ Φιλολόγος-Ἱστορικός **κα Ἐλένη Χάρου-Κορωναίου**, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τό θέμα: «**Διαπρεπεῖς πρόσφυγες στά Κύθηρα κατά τήν ἐναρξὴ τοῦ ἐθνικοῦ ξεσηκωμοῦ τοῦ 1821**».

Τήν ἡμερίδα ἐκλείσει μέ τήν ὁμιλία τοῦ Δήμαρχου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων **κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης**.

Σύντομο χαιρετισμὸ ἀπήθυσαν ὁ Σεβασμιώτα-

τος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων **κ. Σεραφεῖμ** καί ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Νήσων **κα Βάσω Μπόγρη**.

Στό τέλος τῆς ἡμερίδος ἀντηλλάγησαν ἀναμνηστικά δῶρα, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση καλύφθηκε ἀπό το PHOTO CERIGO (Βαλέριος Καλοκαιρινός) καί το ΤΣΙΡΙΓΟ FM (Παναγιώτης Μπαχτής). Κέρασμα προσφέρθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας.

Ἀκολουθεῖ ἡ ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Κυθήρων:

“Μέ μεγάλη χαρά καί ἰδιαίτερη τιμὴ ὑποδεχόμεθα σήμερα στό νησί μας τόν Δήμαρχο Ὑδρας κ. Γεώργιο Κουκουδάκη μέ τούς ἐκλεκτούς συνεργάτες του, στό πλαίσιο τῆς ἀποψινῆς ἡμερίδας πού διοργανώνει ὁ Δήμος Κυθήρων γιά τὰ 200 χρόνια ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Τήν ἡμερίδα αὐτὴ εἶχαμε ἀπὸ καιροῦ προγραμματίσει μέ τόν συνάδελφο Δήμαρχο καί χάρι στήν ὑποστήριξη τῆς Περιφέρειας Ἀττικῆς καί τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας, ἀπόψε γίνεται πράξη.

Ἡ σύντομη αὐτὴ εἰσήγηση μου στόχο ἔχει νά ἀναδείξει ὀρισμένες κοινές ἱστορικές πτυχές πού ἐνώνουν τήν Ὑδρα μέ τὰ Κύθηρα, στό διάβα τῶν 2 αἰῶνων πού ἤδη συμπληρώσαμε ἀπὸ τό ἐνδοξο 1821.

Καί μιάς καί βρισκόμαστε στήν πνευματικὴ αὐτὴ ἀκρόπολη τῶν Κυθήρων, στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, ἄς ταξιδέψουμε σέ ἓναν ἄλλο Ναὸ τῆς Παναγίας, στό Μικρὸ Κα-

Ἀντικυθήρων διὰ τὴν ἑπέτειον τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821

μίνι τῆς Ὑδρας, στὴν περιοχή «Ράχη», ὅπου θὰ συναντήσουμε τὴν Ἐκκλησία τῆς Μυρτιδιώτισσας «τοῦ Παπακόκκινου», ὅπως τὴν ξέρουν οἱ Ὑδραῖοι. Ὁ Ναός οἰκοδομήθηκε τὸ 1789 καὶ ἀνακαινίσθηκε τὸ 1847. Τὸ 1828 ἦταν ἔνορια μὲ 39 οἰκογένειες σὲ σύνολο 209 ἔνοριτῶν. Ὁ τελευταῖος Ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε ὁ παπα-Κωνσταντάκης Παπακόκκινος, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ὁποῦ ἔπαψε νὰ εἶναι ἔνορική Ἐκκλησία. Ἀναφέρεται πὼς οἱ Ὑδραῖοι σφουγγαράδες δὲν ἀναχωροῦσαν γιὰ το ταξίδι τῆς σπογγαλιείας, ἐὰν πρῶτα δὲν ἀγιάζανε τὰ καϊκία τους μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας. Ὁ Γεώργιος Σαχίνης, στὸ βιβλίο του γιὰ τοὺς Ναοὺς τῆς Ὑδρας λέγει χαρακτηριστικά: «ὁ πανηγυρικός τῆς ἑορτῆς, ἦταν τόσο μεγαλο-

πρεπῆς καὶ γενικός γιὰ ὁλόκληρο τὸ Καμίνι, ποὺ δὲν παράλασε καθόλου ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως».

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821, τὰ Κύθηρα καθίστανται τόπος ὑποδοχῆς μεγάλου ἀριθμοῦ προσφύγων ἀπὸ τὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα, τὴν Κρήτη καὶ τὴν Κύπρο, καθὼς ἀνήκαν στὴν Ἀγγλικὴ Διοίκηση καὶ δὲν εἶχαν κατακτηθεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Στὴν περίοδο τοῦ 1821 λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς πρόσφυγες ποὺ βρῆκαν καταφύγιο στὰ Κύθηρα ἦταν καὶ ὁ **Ἐπίσκοπος Ὑδρας καὶ Πόρου Γεράσιμος**, ἕνας φλογερός Ἀρχιερέας ποὺ πραγματοποιοῦσε παγκυθηρικό ἔρανο ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων. Ὁ

Συνέχεια στή σελ. 16

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 13

κρινῶς, θυσιασθεῖς ὡς ἐβελόθυτο θῦμα εἰς τὸν βωμόν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, εὐχεται δι' ἡμᾶς καὶ ὅλον τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα νὰ ὁμολογοῦμεν Χριστόν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα καὶ νὰ μὴν ἀφιστάμεθα ποτὲ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ Παράδοσιν καὶ ἀπὸ τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀδελφοί μου,

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας: ὁ **Ἅγιος Ἀπόστολος Φίλιππος**, ὁ **Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς** καὶ ὁ **Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος** μᾶς ἐφοδιάζουν μὲ τὰς ἀγίας εὐχὰς, ὑποθήκας καὶ πρεσβείας των διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ προκειμένου πνευματικοῦ ἀγώνος.

Νὰ μᾶς ἀξίωση ὁ Πανάγαθος Κύριος καὶ Θεὸς μας νὰ εἰπῶμεν βιωματικά μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολον Φίλιππον **«εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ»**. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς διὰ τῶν θεοπειθῶν εὐχῶν του καὶ τῶν εὐχύμων διδαχῶν του **ἅς μᾶς στερεώσει εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ ἅς μᾶς ἐνδυναμῶνῃ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν αἰρέσεων καὶ κακοδοξῶν οὕτως, ὥστε νὰ εἴμεθα ἀμετάθετοι καὶ ἀμετακίνητοι ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Ὁρ-**

θόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Μητέρα καὶ Τροφὸν ἡμῶν. Καὶ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος νὰ μᾶς ικανώσει ὥστε **νὰ δίδωμεν τὴν ὀρθόδοξον μαρτυρίαν «ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ᾠρᾷ» καὶ νὰ ὑφιστάμεθα ἀγογγύστως τὸ ἰσόβιο μαρτύριο τῆς συνειδήσεως.** Νὰ μὴ λυγίσωμεν εἰς τὰς προκλήσεις τῶν δυσχεμερῶν καιρῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἀποπνέουν σύγχυσιν, ταραχὴν, ἀβεβαιότητα καὶ ἀνελευθερίαν, ἀλλὰ νὰ εὐρεθῶμεν Χάριτι Θεοῦ ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι εἰς τὴν Πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐχόμενος, ὅθεν, εἰς ὅλους ὑμᾶς, τὰ ἐγγύς καὶ τὰ μακρὰν πνευματικά μου τέκνα, καὶ δὴ εἰς τοὺς θαλαττεύοντας ἀγαπητοὺς μας ναυτικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς προσφιλεῖς μας νέους, τὴν μαθητιώσα, σπουδάζουσα καὶ στρατευομένη νεολαία μας, εὐλογημένη, εἰρηνική καὶ καρποφόρα τὴν Ἁγία Τεσσαρακοστὴ τῶν Χριστουγέννων, κάθε εὐλογίαν καὶ χαριτωσιν, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ βιοτικά καὶ πνευματικά ἀγαθὰ, διατελῶ,

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Γεράσιμος, κατά κόσμον Ράλλης Σπανός, καταγόταν από ονομαστή οικογένεια της Κωνσταντινούπολης, ενώ είχε διατελέσει διάκονος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η μόρφωσή του ήταν αξιόλογη και γι' αυτό τό λόγο χαρακτηρίστηκε ως «ἐγκρατής παιδείας μεγάλης». Τό 1813 χειροτονείται Μητροπολίτης Αιγίνης, παραμένοντας στό νησί του Ἀργοσαρωνικού γιά 20 χρόνια, μέχρι τό 1833. Ἀπό τό 1833 μέχρι τό 1842 διατελεί Μητροπολίτης Ὑ-

δρας, Πόρου καί Σπετσῶν, ἐνῶ μετά τήν ἀνακήρυξη τοῦ Ἀυτοκεφάλου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μετατίθεται στήν Μητρόπολη Ναυπλίου καί Ἄργους. Τό 1829 μετείχε τῆς «ἀρχιερατικῆς περιοδευτικῆς ἐπιτροπῆς» μέ τό ὑπ' ἀριθ. 46 διάταγμα τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1829. Σ' αὐτήν τήν ἐπιτροπή ἀνατέθηκε ἡ σύνταξη θρησκευτικῶν σχολικῶν βιβλίων (Εὐχολογίου, Σύνοψης καί Κατήχησης), μέ βάση τό σχέδιο πού εἶχε ἐκπονήσει ἕνας ἄλλος ἀξιόλογος ἐκκλησιαστικός ἄνδρας καί λόγιος τῆς ἐποχῆς, ὁ Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός.

Ἡ Ὑδρα ὅπως εἶναι γνωστό παρέμεινε ἡμιαυτόνομη κατά τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ἐνῶ στό Κύθηρα εἶχαμε τήν μεγαλύτερη περίοδο Ἐνετικῆς κατάκτησης στόν ἐλληνικό χώρο, πού ξεκίνησε τό 1207 καί ἔληξε τό 1797. Ἔτσι, τά 2 νησιά, ἀπαλλαγμένα ἀπό τά δεινά τῆς ἡμισελήνου, ἀνεπτυξαν σημαντικούς θεσμούς αὐτοδιοίκησης. Στή μέν Ὑδρα ἀναπτύχθηκε ὁ θεσμός τῆς Δημογεροντίας (πρόγονος τοῦ σημερινοῦ Δήμου), ἐνῶ στό Κύθηρα ἡ Ἐγχώριος ἢ Ἐπιχώριος Περιουσία πού ὑφίσταται ζωντανή μέχρι σήμερα. Εἶναι οἱ 2 παλαιότεροι θεσμοί αὐτοδιοίκησης στήν Ἑλλάδα μέ συνεχή παρουσία καί λειτουργία. Οἱ κάτοικοι τῶν δύο νησιῶν ἀνεπτυξαν μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν κοινοτική συνείδηση μέ δρόμους θά λέγαμε παράλληλους.

Στίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰῶνα, πρὶν τήν ἐκρηξη τῆς Ἐπανάστασης, ὅταν στό 2 νησιά ἀρχίζουν νά παίρνουν σάρκα καί ὄστα οἱ 2 αὐτοὶ πρωτόλαιοι θεσμοὶ αὐτοδιοικητικῆς ὀργάνωσης, ἕνας Κυθήριος στήν καταγωγή, ὁ Ἰωάννης Κλάδος, βρίσκεται νά ὑπηρετεῖ στήν Ὑδρα ὡς ὑποπρόξενος τῆς Ρωσίας. Ὁ Κλάδος ἦταν γιατρός καί τό 1836 ἐξέδωσε τήν διατριβή του μέ θέμα «Περί τῆς Χολέρας ἐν Ἀθήναις», ἐνῶ ἦταν ὁ πρῶτος πού ἔκανε ἐπιστημονική ἀνακοίνωση στήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἐταιρείας μέ θέμα «Περί ὕδροφοβίας». Τό 1821 εἶναι 30 ἐτῶν. Γιός τοῦ ἐπίσης γιατροῦ Πιέρου Κλάδου, ὁ Ἰωάννης συνδέθηκε μέ τήν Ὑδρα καθώς καί μέ τήν οἰκογένεια Κουντουριώτη. Στήν Ὑδρα μυήθηκε στήν Φιλική Ἐταιρεία καί ὁ ἴδιος μύησε πάνω ἀπό 10 άτομα στό νησί. Μόλις ἐξέσπασε ἡ Ἐπανάσταση ὀργάνωσε τήν ἀποστολή πολεμοφοδίων, τροφίμων καί χρημάτων πρὸς τοὺς ἐπαναστατημένους τῆς Πελοποννήσου, ἐνῶ εἰδικά γιά τοὺς ἀγωνιστῆς τῆς Κορίνθου ναύλωσε πλοῖο μέ πολεμοφόδια καί 5 κανόνια. Ὁ Κλάδος συνδέθηκε ὅπως εἶπαμε μέ τοὺς Κουντουριώτηδες μέ τοὺς ὁποίους ἀλληλογραφοῦσε ἐπί σειρά ἐτῶν. Οἱ προεπαναστατικές ἀναταραχές στήν Ὑδρα κατά τήν περίοδο 1790-1802 καί κυρίως ἡ ἀντιπαράθεση τοῦ Βούλγαρη μέ τοὺς ρωσόφιλους Κουντουριώτηδες, ὀδήγησε τοὺς τελευταίους στήν ἀποχώρηση ἀπό τό νησί τους καί στήν μετάβαση τους στό Κύθηρα πιθανόν λόγω τῆς γνωριμίας τους μέ τόν Κλάδο. Ἐξάλλου τήν περίοδο ἐκείνη

στό Ἐπτάνησα καταφεύγουν πολλοὶ Ἕλληνες ἀπό τήν ὑπόλοιπη χώρα. Τό 1816 μάλιστα, οἱ ἀδελφοὶ Λάζαρος καί Γεώργιος Κουντουριώτης ἀγοράζουν ἕνα ἀκίνητο στόν Ἀβλέμωνα ἀπό τό Νικόλαο Δαρμάρο, ἐνῶ μαρτυρεῖται ὅτι τόν Αὐγουστο τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Γεώργιος Κουντουριώτης θάβει ἕνα παιδί του στό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου

στή Χώρα. Ο Κλάδος, τέλος, φαίνεται ότι ανέλαβε να προφυλάξει και την περιουσία των Κουντουριωταίων στα Κύθηρα, καθώς στα 1828 ο Γεώργιος Κουντουριώτης του στέλνει γράμμα από τον Πόρο που βρισκόταν ζητώντας του να του στείλει μερικά από τα άσημά που φύλαγε, προφανώς για τις ανάγκες του Άγιωνα.

Όμως, και ένας διάσημος Γάλλος ένώνει τα 2 νησιά στην περίοδο αυτή. Είναι ο ζωγράφος και χαράκτης Antoine Laurent Castellan (1772-1838), μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας Καλών Τεχνών από το 1816. Ο Castellan ταξίδεψε στην Ελλάδα, την Έλβετία, την Τουρκία και την Ιταλία. Το ταξίδι του ξεκίνησε τον Δεκέμβριο του 1796 από τη Μασσαλία και μέσω Σικελίας προσέγγισε αρχικά στα Κύθηρα, ύστερα τη Μονεμβασιά και έφτασε στην Ύδρα. Τόν Μοριά, την περιοχή της Κορώνης και του Ναυαρίνου επισκέφτηκε έξι μήνες αργότερα και από εκεί μέσω Φιλιατρών πέρασε στη Ζάκυνθο. Ως περιηγητής ήταν εξαιρετικά παρατηρητικός και κατέγραψε σε χρονικά υπό μορφήν επιστολών όλες τις εντυπώσεις του από αυτά τα ταξίδια, τις οποίες εμπλούτισε με μοναδικής τέχνης δικές του ζωγραφικές αναπαραστάσεις, με αποτέλεσμα να τον επαινέσει και ο ίδιος ο Λόρδος Βύρων. Ο Castellan εύαισθητοποιείται ιδιαίτερα από την ελληνική μουσική της εποχής και κυρίως από την Έλληνορθόδοξη παράδοση και τέχνη. Μέσα στο έργο συνυπάρχουν αρμονικά άνθρωποι, Ναοί, Μοναστήρια, κρήνες, σπίτια, αρχαιοτήτες, κάστρα και μουσουλμανικά τεμένη. Οί απεικονίσεις του από την Ύδρα και τα Κύθηρα των αρχών του 19ου αιώνα, που εξέδωσε τό 1808 στο βιβλίο του «**Γράμματα για τόν Μοριά και τά νησιά Τσιρίγο, Ύδρα και Ζάντε**» είναι μοναδικά ιστορικά τεκμήρια της προεπαναστατικής περιόδου.

Καθώς οδεύουμε στις αρχές του 20ου αιώνα, βρίσκουμε μία άλλη σημαντική προσωπικότητα να συνδέει τά 2 νησιά. Είναι ο Δωρόθεος Κοτταράς, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος, που γεννήθηκε στην Ύδρα τό 1888. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Άθηνών και ειδικεύθηκε στο Έκκλησιαστικό Δίκαιο στη Λειψία. Διάκονος χειροτονήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 1910 από τόν Μητροπολίτη Ύδρας Ίωάσαφ και υπηρέτησε επί 9 έτη στόν Ι.Ν. Άγ. Γεωργίου Καρύτση, στην Άθήνα. Στις 18 Δεκεμβρίου 1922 προχειρίστηκε Πρεσβύτερος και Αρχιμανδρίτης από τόν Μητροπολίτη Ύδρας Προκόπιο και άμέσως μετά εξελέγη Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων και χειροτονήθηκε από τούς Μητροπολίτες Φθιώτιδος Άμβρόσιο και Σύρου Άθανάσιο. Τό 1935, μετά από 13 χρόνια ποιμαντορίας στα Κύθηρα, μετατέθηκε στη Μητρόπολη Λαρίσης και Πλαταμώνος, απ' όπου κλήθηκε στόν Αρχιεπισκοπικό Θρόνο στις 29 Μαρτίου 1956 σε διαδοχή του Αρχιεπισκόπου Άθηνών Σπυριδωνος Βλάχου. Άπεβίωσε στη Στοκχόλμη της Σουηδίας τόν Ιούλιο του 1957. Ο Δωρόθεος υπήρξε δεινός όμιλητής και ή γνώμη του σε ζητήματα Κανονικού Δικαίου ήταν πάντα βαρύνουσα, ενώ διέθεσε την περιουσία του για τήν αναβάθμιση του Ίερού Κλήρου. Ήταν ό Έ-

πίσκοπος που δημιούργησε τά ένοριακά Κοιμητήρια στα Κύθηρα, που αντιμετώπισε τήν επιδημία της φυματίωσης και συνέβαλε τά μέγιστα στην ύποδοχή και ένσωμάτωση τών προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Όμως, τά δύο νησιά, εξακολουθούν να τά συνδέουν σημαντικοί δεσμοί και σήμερα, δεσμοί που δέν βασίζονται μόνο σε προσωπικότητες που έχουν απέλθει, αλλά σε έτι ζωές. Και μία από αυτές είναι ό σημερινός Μητροπολίτης Κυθήρων

Συνέχεια στή σελ. 26

Σχολή Γονέων μηνός 'Οκτωβρίου 2021

Τήν Κυριακή 10 'Οκτωβρίου 2021 στόν 'Ιερό Μητροπολιτικό Ναό 'Εσταυρωμένου Χριστού Χώρας Κυθήρων, περί ώραν 7 μ.μ., είχαμε τήν χαρά νά παρακολουθήσουμε στήν πρώτη διαδικτυακή Σύναξη τής Σχολής Γονέων καί Κηδεμόνων τόν Αιδεσιμολογίωτατο Πρωτοπρεσβύτερο-Ιατρό π. Πέτρο Μαριάρτο μέ θέμα «**Η ένότητα στήν Οικογένεια καί στήν 'Εκκλησία**».

Ξεκινώντας τήν όμιλία του ό π. Πέτρος μās απαρίθμησε τά αγαθά αποτελέσματα τής ένότητας στήν οικογένεια καί τήν 'Εκκλησία, τούς δύο αυτούς κύριους θεσμούς, πού στηρίζουν τόν άνθρωπο στήν διαδρομή τής ιστορίας του.

Η ένότητα είναι ό κατεξοχήν φύλακας τής ανθρώπινης σχέσης.

Ό άνθρωπος είναι κατά τέτοιον τρόπο φτιαγμένος, ώστε νά έχει ανάγκη τόν άλλον. Τόν άλλον ώς πρόσωπο. Μόνος του δέν θά ήταν ούτε πρόσωπο, ούτε άνθρωπος μέ θεϊκή καταβολή, νά βλέπει πολύ ψηλά.

Η ένότητα δίνει δύναμη, διότι τό κάθε μέλος έχει σάν ομάδα πολλαπλή δύναμη. Είναι ατή πού οδηγεί σέ **ορθότερη κρίση**, αλλά καί σέ **άλληλοβοήθεια**.

Στή συνέχεια ό π. Πέτρος άπάντησε στό έρώτημα του τί είναι αυτό πού άπειλεί τήν ένότητα λέγοντάς μας ότι τήν ένότητα τήν άπειλεί ένα μεγάλο κακό από τήν εποχή του άπαγορευμένου καρπού του Παραδείσου κι αυτό είναι **ή διχόνοια**.

Διευκρίνισε ό π. Πέτρος στό σημείο αυτό, ότι **άλλο είναι ή διχόνοια καί άλλο ή διαφωνία**. Διαφωνία λέμε τήν διαφορετική γνώμη. Μιά διαφορετική όμως γνώμη όφείλει νά μήν οδηγεί σέ διχόνοια, αυτό τό κύριο στοιχείο πού άπειλεί τήν ένότητα.

Τό έπόμενο έρώτημα πού στή συνέχεια άπαντήθηκε από τόν όμιλητή μας ήταν **ποιά είναι τά αίτια διασπάσεως τής ένότητας**.

Πρώτον στήν οικογένεια οι σύζυγοι μιλήσαν κι άποφάσισαν νά οδηγηθούν στό Μυστήριο του Γάμου, αλλά, ίσως δέν έχουν συζητήσει από κοινού

όλα όσα θά τούς άπασχολήσουν στό μέλλον. **Η άλήθεια είναι ότι όσο περισσότερο μιλήσουν καί συμφωνήσουν, τόσο καλύτερο θά είναι τό μέλλον του γάμου τους**. 'Ετσι, έχουμε διαφορετικές εκτιμήσεις καί άπόψεις τών συζύγων μέσα στήν οικογένεια, στίς όποιες ό καθένας μπορεί νά έπιμένει.

Τό ίδιο μπορεί νά συμβαίνει καί στήν 'Εκκλησία.

Δέεται συνεχώς ή 'Εκκλησία γιά τήν ένότητα «**έν ένι στόματι καί μη καρδία**» κι έμεις μαζί της θά πρέπει νά δεόμεθα νά λέμε «**Κύριε 'Ελέησον**», νά ζητάμε τήν βοήθεια του Θεού γιά νά υπερβούμε τίς όποιες διαφωνίες καί αντίθεσεις.

Δεύτερον άλλο **αίτιο διάσπασης τής ένότητας είναι τά ύποσυνειδητα κίνητρα**,

δηλαδή αυτά πού μας κυβερνούν, αλλά δέν τά καταλαβαίνουμε ούτε οι ίδιοι, όπως ό φθόνος καί ή σκοπιμότητα.

Τρίτον **ό διαφορετικός προσανατολισμός στή ζωή μας, δηλαδή τό νόημα τής ζωής καί τής ύπάρξεώς μας**.

Ό προσανατολισμός γιά τούς Χριστιανούς είναι κοινός: ό Χριστός, τό κήρυγμά Του, ή θυσία Του, ή 'Ανάστασή Του, ή προοπτική πού χαρίζει τήν ζωή. Άν τέτοιον προσανατολισμό έχουν οι σύζυγοι μπορούν νά προχωρήσουν τή ζωή τους κι ατή ή ζωή θά είναι άν όχι ανέφελη, τουλάχιστον θά είναι δεμένη.

Τέταρτον **ή συνειδητή έπιλογή του νόμου τής ζούγκλας**. Όμως ό νόμος τής ζούγκλας, τό δικαιο του ίσχυροτέρου δέν πρέπει νά ίσχύει γιά τούς χριστιανούς.

Πέμπτον αίτιο **οί ποικίλες εκφάνσεις του εγωισμού γιά έπιβουλή τής ένότητας**. Πρώτη ή υπερφάνεια του 'Αδάμ ενώπιον τής Εύας, ό εγωισμός, ή πρώτη άμαρτία.

Έκτη καί τελευταία αίτία γιά διχόνοια είναι **όταν λόγω άνασφάλειας θυσιάζεται ή ένότητα στό βωμό μιάς ασφάλειας ψεύτικης καί διαβολικής**.

Ποιά είναι όμως **τά αποτελέσματα τής διχόνοιας**;
α) **Σύγχυση στήν ομάδα, είτε ατή είναι οικο-**

γνεία, **Ἐκκλησία ἢ ἀκόμη καί Ἑνορία, ἂν χάσει τήν ἐνότητα δέν μπορεῖ νά ἔχει κοινὸ προσανατολισμό.**

β) **Ἀποδυναμωση.** Ἀποδυναμώνεται ἡ ομάδα καί ζηλεύουν οἱ ἄλλοι «τούς θαυμάζουμε γιά τήν ἐνότητά τους». Μία διχόνοια ἰδίως μέσα στήν Ἐκκλησία, δῶχνει...

γ) **Μετάθεση εὐθυνῶν στόν γάμο καί στήν Ἐκκλησία.**

δ) **Ἐπικίνδυνη ἔκπτωση τῆς σχέσης. Σπάει ἡ σχέση τῆς φιλίας, τῆς συγγένειας κ.ἄ.**

ε) **Λανθασμένοι στόχοι.** Ὅταν μία ομάδα σπάει σέ δύο κομμάτια δέν μποροῦν νά ἔχουν κοινούς στόχους.

στ) **Κακὸ δίδαγμα στά παιδιά δύο γονεῖς πού μαλώνουν καί προχωροῦν στήν διχόνοια.** Ἄν οἱ χριστιανοὶ δέν εἴμαστε ἐνωμένοι, πῶς τά παιδιά θά ἐλκυθοῦν πρὸς τήν Ἐκκλησία. Νά βροῦν χαρά καί ἐνότητα.

ζ) **Ρατσισμός** πού μπορεῖ νά ὀδηγήσει καί σέ **φανατισμό καί σέ φονταμενταλισμό** (fontamental=θεμέλιο. Ὁ Θεμελιωτισμός εἶναι φανατισμός μέ ἰδεολογικὸ περιτύλιγμα).

η) **Ἀλλοίωση τῶν μελῶν ἀπὸ πρόσωπα σέ ἄτομα.** Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἄτομο. Εἶναι πρόσωπο καί ὡς πρόσωπο ἔχει ἀνάγκη τοῦ ἄλλου νά ἀναφερθεῖ.

Γι' αὐτὸ **στήν Ἐκκλησία ὁ ὅρος ἄτομο δέν ἰσχύει.** Δέν ἔχει ὁ καθένας τὸν δικὸ του Θεό. Ὁ Θεός εἶναι ὅλων μας.

Νά μὴν ἔχουμε αὐτὴ τήν διάκριση, νά μὴν ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε στὸ δίκιο. Νά ξερούμε ὅτι εἴμαστε πρόσωπα πού ἐνωνόμαστε μέ ἄλλα πρόσωπα καί κάνουμε τήν Ἐκκλησία. Ὁ ὅρος Ἐκκλησία ἐννοεῖ τὸ μάζεμα τῶν πολιτῶν μετὰ ἀπὸ κλίση. Ὁμάδα ἀνθρώπινη ἢ Ἐκκλησία πού ἔχουν ἐνότητα καί ἀγάπη.

Τελικὸ ἀποτέλεσμα τῆς διχόνοιας ἢ δυστυχία καί τοῦ κάθε μέλους καί τῆς ὁλόκλητης, γιατί κι αὐτὸς πού εἶναι βέβαιος ὅτι ἔχει δίκιο μέσα του τὸν «τρώει» ἕνα σαράκι «ναί, ἔχω δίκιο, ἀλλὰ δέν θά ἦταν καλύτερα νά εἴμαστε ὅλοι μαζί;» «Μήπως πρόδωσα τήν ἐνότητα;» Αὐτὸ εἶναι ἡ ρίζα τῆς δυστυχίας.

Ποιά εἶναι τὰ μέσα πρόληψης γιά τήν διασφάλιση τῆς ἐνότητας στήν Ἐκκλησία καί στήν οἰκογένεια καί ποιά ἡ θεραπεία τῆς διχόνοιας;

Ὁρθὸς προσανατολισμός τῶν μελῶν μιᾶς ὁμάδας οἰκογένειας-Ἐκκλησίας. **Πίστη στόν Θεό,** πού

σημαίνει ὅτι τὸν ἐμπιστευόμαστε. **Ἀγάπη σ' Αὐτόν καί σ' ἀδέλφια μας καί ἐλπίδα βεβαία.**

Ἀλληλοανοχή καί ἀλληλοπεριχώρηση, δηλ. στήν ἀγκαλιά μας νά χωρᾶνε ὅλοι. Αὐτὸ δέν σημαίνει, ὅτι ἀνεχόμαστε ὅτιδήποτε κάνει ἕνας ἀδελφός μας. Δέν σημαίνει ἀνοχή ὡς πρὸς τίς πράξεις γιατί ἡ ἐποχή μας αὐτὸ τὸ μέγα στίγμα ἔχει. Ἀνέχεται τὰ πάντα (πολιτικός γάμος, αὐτόματο διαζύγιο...).

Ἐννοοῦμε ὅτι ἀνεχόμαστε τὸν ἄλλον τὸ πρόσωπο, τὸν ἀδελφὸ μας, ὄχι τήν πράξη.

Νά ἔχουμε **τὸ μοναδικὸ πρότυπο καὶ παράδειγμα, πού εἶναι ὁ Χριστὸς μας. Νά μὴν λησμονοῦμε τὴ Χάρη, τὴ Μεγάλη τοῦ Ἀγκάλῃ καί τὴν Ἀγαθότητα.** Μέ τήν προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ, ἄλλωστε, οἱ τρεῖς σταυρωτὲς του ἐφθασαν νά γίνουν μάρτυρες. Ὁ δὲ ληστής κέρδισε τὸν Παράδεισο μόλις προλαβαίνοντας νά πεῖ μετανοῶ.

Ἐχοντας **πρότυπο μας τὸν Χριστὸ** ἔχουμε καί τὴν μόνη ὑπόσχεση-ἀπάντηση στὸ δράμα τῆς ζωῆς μας, **τὴν Ἀνάσταση.**

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρότυπό μας καί γι' αὐτὸ χαίρομαστε.

Ἡ **θεραπεία** ποιά εἶναι;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ **μετάνοια τῆς ὁποίας προηγείται ἡ ταπείνωση.**

Εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὸ μᾶς ἐδῶσε μετάνοια, ὅπως στόν Δαυῖδ. Ἡ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία μπορεῖ νά θεραπευτεῖ μέ τὴν μετάνοια, τὴν ἀλλαγὴ τοῦ μυαλοῦ. Ὅλοι ἔχουμε περιθώριο μετάνοιας γιά ὁποιοδήποτε ἁμάρτημα, ὅπως τέτοιο καί σοβαρὸ εἶναι ἡ συμμετοχὴ μας σέ ὁποιαδήποτε διχόνοια.

Ἡ πραγμάτωση τῆς μετάνοιας εἶναι τὸ πολῦτιμο Μυστήριον τῆς Θεῆας Ἐξομολογήσεως, πού ἱδρυσεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, προπαρασκευαστικὸ γιά τὸν Παράδεισο.

Ταπείνωση, μετάνοια, ἐξομολόγηση.

Καί τελειώσε τὴν ὁμιλία του ὁ π. Πέτρος μέ τὴν θεραπεία τῶν θεραπειῶν.

Τὸ ἔσχατο καὶ ἰσχυρότερο τῆς διαφυλάξεως τῆς Ἐνότητος στήν οἰκογένεια, ἀλλὰ καί στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, ἔτσι ὅπως τὴν καθόρισε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς». **Ἀγάπη ἀπροϋπόθετη.**

Αὐτὴ ἡ ἐνότητα ἦταν ἡ ὑστατὴ θέληση καί ἡ ἐπιθυμία στήν προσευχὴ τοῦ Κυρίου μας. Προσευχήθηκε στὴ Γεσημανὴ ζήτησε νά ἔχουν ἀγάπη μεταξύ τους οἱ μαθητὲς του, ὅπως καί τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ἑορτασμός τῆς Ἐθνικῆς Ἐπ

Στίς 28/10/2021, ἡμέρα Πέμπτη, ἑορτάσαμε τὴν Ἐθνικὴ ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία ἔλαβε χώρα στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων περί ὥραν 11:00 π.μ., χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Ἀκολούθησε ἡ Ἐπιμνημόσυνος Δέηση στήν

Πλατεία Στάη Χώρας Κυθήρων περί ὥραν 11:30 π.μ. καὶ κατάθεσις Στεφάνων στό Ἡρώων Πεσσόντων τῆς Πλατείας Στάη ἀπό τόν Δήμαρχο Κυθήρων κ. Εὐστράτιο Χαρχαλάκη, τόν Διοικητὴ τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Κυθήρων, Ἀντιπλοίαρχο κ. Ἐμμανουὴλ Ἀμπλιανίτη ΠΝ, τόν Διοικητὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κυθήρων, Ὑπαστυνόμο Α' κ. Πηλικο Τριαντάφυλλο-Αντώνιο, τὴν Προϊσταμένη Λ/Τ Κυθήρων, Ὑποπλοίαρχο κα Νίκη Γιαννακοπούλου, τόν Ἐκπρόσωπο Π/Κ Κυθήρων, Ἀνθυποπυραγὸ κ. Γεώργιο Κισκίρα, τόν Ἐκπρόσωπο τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης κ. Ἐμμανουὴλ Δαπόντε καὶ τόν Ἐκπρόσωπο τῶν Μαθητῶν Σχολείων Ἐμμανουὴλ Κασιμάτη.

Μετὰ τὴν ἑνός λεπτοῦ σιγὴ καὶ τὴν ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὑμνου ἐκφωνήθηκε **ὁ Πανηγυρικός λόγος ἀπὸ τὴν Διευθύντρια τοῦ Λυκείου κα Ἐλένη Μεγαλοκονόμου**, τόν ὁποῖο καὶ παραθέτομε:

«Μέσα στήν ταραγμένη δεκαετία τοῦ 1930, μέ τὴν ἄνοδο καὶ τὴν ἐπιβολὴ ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων στή Γηραιά Ἡπειρο, ἡ Ἑλλάδα, μιά Χώρα μικρὴ, προσπαθεῖ νά πορευτεῖ τὸ δρόμο τῆς μέσα ἀπὸ τίς Συμπληγάδες Πέτρες ἑνός πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ παιχνιδιοῦ. Ἐνα παιχνίδι πού διανοίγει τὸ δρόμο γιὰ μιά πολεμικὴ ἐμπλοκή, ἡ ὁποία θά συμπαρασύρει ὅλα σχεδόν τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης σέ ἕνα πόλεμο, πού θά παραμείνει στήν ἱστορία ὡς **ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος**. Μιά Χώρα μικρὴ, πού δέν προκαλεῖ, ἀλλὰ καὶ πού δέ δέχεται νά προκληθεῖ, δέ συγκατανεύει στήν ἀπεμπόληση τῆς ἐθνικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ μιά ἰσχυρότερη δύναμη, τὴν Ἰταλία.

Ἔτσι τὴν 28ῆ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 5.20 τὸ ξημέρωμα, ἡ Χώρα μας δρασκελίσε τὸ κατώφλι τοῦ πολέμου. Ἐνεπλάκη σέ ἕναν πόλεμο πού δέν τὸν ἤθελε, ἀλλὰ καὶ δέν μπορούσε νά ἀποφύγει.

Τὰ γεγονότα γνωστά, χιλοσειπωμένα. Ὅμως πῶς νά προσπεράσει κανεὶς τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀπάντησης στό ταπεινωτικὸ ἰταλικὸ τελεσίγραφο καὶ τὴ λιτότητα τοῦ πολεμικοῦ ἀνακοινωθέντος: **«...Ἀπὸ τῆς 6ης καὶ 30 πρωινῆς σήμερον αἱ ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλλουν τὰ ἡμέτερα τμήματα προκαλύψεως τῆς Ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεροι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».**

ετειού τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ξάφνιασε τὸ ΟΧΙ τῆς Ἑλλάδας. Ξάφνιασε τὸν Μουσολίνι πρῶτον ἀπὸ ὅλους. Ἦταν σίγουρος πῶς οἱ ἐνέργειες ἐκφοβισμοῦ πού προηγήθηκαν - μὲ ἀποκορύφωμα τὸν τορπιλισμὸ τῆς «Ἑλλης» τὸν 15αὺγουστο τοῦ ἴδιου χρόνου- εἶχαν προετοιμάσει τὸ ἔδαφος γιὰ μιὰ ἄνευ ὄρων παράδοση. Ξάφνιασε καὶ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο. «Ἄν ἡ Ἑλλάδα ἐνέδιδε στὸ τηλεσίγραφο τοῦ Μουσολίνι κανεὶς δὲν θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κατηγορήσει» εἶπε σὲ ραδιοφωνικὴ ὁμιλία του τὸ 1942 ὁ Βρετανὸς ὑπουργός.

Ἄλλὰ κυρίως, τὸ ΟΧΙ, ἡ ἀντίσταση, ἔδωσε ἐλπίδα. «Ὁ φασισμὸς δὲν εἶναι ἀνίκητος» ἦταν τὸ μήνυμα. Μὲ ἀνεπαρκῆ ρουχισμὸ καὶ ἐλάχιστα πυρομαχικά, μέσα στὰ χιόνια τῶν ἠπειρωτικῶν ὁροσειρῶν ὁ ἑλληνικὸς

στρατὸς ἀντιστάθηκε. Μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του κατάφερε ὄχι μόνον νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ἐπίθεση, ἀλλὰ καὶ νὰ περάσει στὴν ἀντεπίθεση. Διεῖσδυσε βαθιὰ στὸ ἔδαφος τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ κατέλαβε μιὰ σειρά ἀπὸ σημαντικὲς πόλεις: Κορυτσά, Μοσχόπολη, Ἀργυροκάστρο, Ἅγιοι Σαράντα. Στὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ Ἴταλοι βρέθηκαν ἀπωθημένοι 60 χλμ πέρα ἀπὸ τὰ ἀλβανικὰ σύνορα. Συνέτριψε ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ τὴ σφοδρὴ «εαρινὴ ἐπίθεση» πού παρακολουθοῦσε ὁ ἴδιος ὁ Μουσολίνι. Ἦταν πλέον θέμα χρόνου «ἀκόμη καὶ στὴ Ρώμη γαλανόλευκὴ νὰ ὑψώσουμε σημαία ἑλληνικὴ».

Ὅμως, στίς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1941, ἡ Γερμανία, βλέποντας τὴν ἀδυναμία τῆς συμμάχου τῆς, ἔσπευσε σὲ βοήθεια. Ἡ ἰταλογερμανικὴ συμμαχία - ὁ «Ἀξονας»- ἔπρεπε νὰ παραμείνει ἀρραγῆς καὶ οἱ ἐπιδιώξεις του στὴ Βαλκανικὴ νὰ υλοποιηθοῦν. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀντιμετώπισε μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἴδια αὐταπάρνηση τῆς σιδερόφραχτες μεραρχίες τοῦ Χίτλερ. Ἀλλὰ, τώρα πιά,

αὐτὸ δὲν ἦταν ἀρκετὸ. Οἱ ἀγωνιστὲς τοῦ Ροῦπελ παραδόθηκαν καὶ οἱ Γερμανοὶ μπῆκαν στὴν Ἀθήνα στίς 27 Ἀπριλίου τοῦ 1941. Ἀκολούθησε μιὰ περίοδος συγγνῆς Κατοχῆς, τὴν ὁποία ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀντιμετώπισε ἐπίσης μὲ θάρρος καὶ ἀγωνιστικὴ διάθεση, μὲ ὁμόθυχη Ἐθνικὴ Ἀντίσταση.

Στὴν περίοδο τῆς τριπλῆς κατοχῆς ἡ μικρὴ μας Χώρα ὑπέστη πάσης φύσεως καταστροφὴ. Οἱ κατακτητὲς διέλυσαν τὸν παραγωγικὸ ἰσθμὸ τῆς Χώρας. Προέβρισαν σὲ ὑποχρεωτικὸ δανεισμὸ ἀπὸ τὴν Τράπεζα Ἑλλάδος χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπιστρέψουν τὸ ποσόν, γνωστὸ σ' ἐμᾶς ὡς κατοχικὸ δάνειο. Καταλήστεψαν τὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομιά κλέβοντας πολυτίμητα βιβλία, λεηλατώντας ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς καὶ ἔργα τέχνης. Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς θηριωδίας τους ὅμως ὑπῆρξαν τὰ 89 ἀναγνωρισμένα ὀλοκαυτώματα σὲ ὅλη τὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, οἱ ἐκτελέσεις ἀθῶνων ἀμάχων, ἀκόμα καὶ παιδιῶν, ὡς ἀντίποινα σὲ πράξεις ἀντίστασης τοῦ λαοῦ μας. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν βρῆθουν ἀπὸ ἐπίσημες ἀναφορὲς μαζικῶν ἐγκλημάτων τῶν κατοχικῶν δυνάμεων. Σὲ πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μαζικὰ ἐγκλήματα οἱ Γερ-

μανοὶ ξεπέρασαν καὶ τὴ διαταγὴ: «100 Ἕλληνες γιὰ ἓναν Γερμανό». Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξεχάσει τοὺς 1.100 νεκροὺς στὰ Καλάβρυτα, τοὺς 444 στὸ Κομμένο Ἄρτας, τοὺς 229 στὸ Δίστομο, τοὺς 290 στὸ Μεσόβουνο καὶ 340 στοὺς Πύργους Πτολεμαΐδας, τοὺς 280 στὴν Κλεισοῦρα Καστοριάς, καθὼς καὶ τὴ λεηλασία τῆς Κανδάνου στὴν Κρήτη;

Κάποτε ὅμως ἔφτασε ἡ λευτεριά, πολυπόθητη

Συνέχεια στὴ σελ. 22

καί ακριβιά πληρωμένη. Στίς 12 Ὀκτωβρίου 1944 οἱ Γερμανοὶ ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καί ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρη. Ἐληξε ἔτσι ἕνας τετράχρονος ἀγώνας πού ἐγραψε σελίδες δόξας στὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας.

Μέσα σ' ἕνα τέτοιο κλίμα ἡ διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας βασιλεύει ἀλαζονικά. Οἱ ἔννοιες ἔχουν χάσει τὸ πραγματικὸ τους νόημα. Οἱ λέξεις κακο-

ποιημένες ἐγίναν ὄπλα κατὰ τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἀρετή, τὸ φιλότιμο, ἡ ἀνθρωπιὰ ἐγίναν ἀπαξία, ἐνῶ ἡ εὐτέλεια, τὸ χρῆμα καί ὅ,τι ἀνήθικο ἀποτελοῦν κυρίαρχη δύναμη στό παγκόσμιο στερέωμα. Ἡ φιλοπατρία βαφτίστηκε μισαλλοδοξία καί συντηρητισμός. Τὴν παράδοση τῆς Χώρας μας στοὺς ἐχθρούς τῆς τὴν ὀνομάσαμε «πρόοδο καί ἀνάπτυξη» καί τὴν προδοσία τῶν ἀρχῶν καί ἀξιών μας «συναίνεση στὴν εἰρηνική συνύπαρξη τῶν λαῶν», τὴ στιγμή πού οἱ ἴδιοι ἐχθροὶ μας στήνουν πολέμους σέ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Ἡ ἔννοια «Ἕλληνας» τεῖνει νά ἀντικατασταθεῖ μέ τὴν μοντέρνα ἔννοια «πολίτης τοῦ κόσμου», λές καί τὸ δεῦτερο δὲν μπορεῖ νά συνυπάρξει μέ τὸ πρῶτο. Μέ τὴ δικαιολογία τῆς δημόσιας ἀσφάλειας στραγγάλισαμε τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί τοῦ πο-

λίτη. Ἡ ἑλληνική σημαία, τὴν ὁποία ὑπερασπίστηκαν οἱ στρατιῶτες τοῦ '40 στά βουνά τῆς Ἀλβανίας -δίνοντας ἀκόμα καί τὴ ζωὴ τους- δὲν ἀποτελεῖ γιὰ κάποιους τιμημένο σύμβολο. Ἀντίθετα ὅποιοι τὴν προβάλλει χαρακτηρίζεται «ἐθνικιστής» καί «κωλύει τὴν πρόοδο».

Ὅμως οἱ ἥρωες τοῦ ἔπους τοῦ '40, κάθε τέτοια μέρα, ὅπως ἡ σημερινή, προβάλλουν μπροστὰ μας τὰ ἰδανικά πού χαρακτηρίζουν τὸν Ἕλληνα ἐδῶ καί 3000 χρόνια καί αὐτὰ εἶναι: ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἐλευθερία, ἡ μεγαλοψυχία, τὸ φιλότιμο, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ συνείπεια στὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος, τὸ χρέος ἀπέναντι στὴν Ἱστορία καί τὸ σημαντικότερο: ἡ ἀγάπη στὸν Θεὸ καί τὴν πατρίδα.

Ἄς ἀγρυπνοῦμε! Ἄς ἀφουγκραστοῦμε τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς τους κι' ἄς προσβλέψουμε πάλι σέ αὐτές τὶς διαχρονικὲς ἀξίες καί ἄς τὶς κάνουμε κτῆμα μας. Τὸ ἀτομικὸ συμφέρον ἄς ὑποχωρήσει μπροστὰ στό κοινὸ καλὸ καί νά 'μαστε σίγουροι ὅτι ἡ Ἑλλάδα θά βγεῖ καί πάλι νικητὴς σ' αὐτὸ τὸν σύγχρονο πόλεμο. Θά κερδίσει καί πάλι τὴ χαμένη τιμὴ τῆς καί τὴ θέση πού τὴν ταιριάζει στὴν Ἱστορία.

Τιμὴ καί δόξα στοὺς ἀθάνατους νεκροὺς τοῦ ἔπους τοῦ '40.

Τιμὴ καί δόξα σ' αὐτοὺς πού ἀγωνίστηκαν καί ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐλευθερία καί τὴν ἀξιοπρέπεια.

Τιμὴ καί δόξα σ' αὐτοὺς πού ἀντιστάθηκαν καί ἀντιστέκονται».

Στὴ συνέχεια εἶχαμε τὴν χαρὰ νά παρακολουθήσουμε τὴν παρέλαση τῶν μαθητῶν-μαθητριῶν τῶν Σχολεῶν μας, τὴν ὁποία ἄριστα συντόνισε ὁ Καθηγητὴς Φυσικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Δημήτριος Ἀνδρικόπουλος, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Ποταμοῦ, μερίμνη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀγαπητοῦ μας κ. Παναγιώτη Λευθέρη.

Ἀδελφοποίηση τῶν Δήμων Ἀλίμου καί Κυθήρων

Μέ μία συγκινητική τελετή, πού πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Μυρτιδιώτισσης Ἀλίμου, τήν Κυριακή 14 Νοεμβρίου 2021, ἐπισημοποιήθηκε ἡ ἀδελφοποίηση τῶν Δήμων Ἀλίμου καί Κυθήρων, μετά ἀπό τίς σχετικές ἀποφάσεις τῶν δύο Δημοτικῶν Συμβουλίων πού ἐλήφθησαν λίγο πρὶν ἐνσκήψει ἡ πανδημική κρίση τοῦ κορωνοϊοῦ.

Προηγήθηκε ἡ τέλεσις Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτουργοῦ ἀπό τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Νέας Σμύρνης κ. Συμεών καί Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ καί μέ τήν συμμετοχή Ἱερέων τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί πολλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο ἀναφερόμενος ἐπικαίρως στόν Καλό Σαμαρεῖτη τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς, ἀλλά καί στοὺς ἐορταζόμενους ἀγίους τῆς ἡμέρας, τόν Ἅγιο Φίλιππο τόν Ἀπόστολο ἐκ τῶν Δώδεκα, τόν Ἅγιο Γρηγόριο Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, τόν Παλαμᾶ, τόν Θαυματουργό, ἕναν ἀπό τοὺς μεγαλύτερους Θεολόγους, ἀλλά καί τόν Ἅγιο Κων-

σταντῖνο τόν Ὑδραῖο, τόν Νεομάρτυρα. Ἀναφέρθηκε τέλος καί στήν ἀδελφοποίηση τῶν δύο Δήμων, πού πάρα πολύ θά βοήθησει στήν ἀλληλοστήριξή τους καί σ' αὐτό ρόλο σημαντικό θά παίξει ὁ περιλαμπρος Ναός τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσης καί ἡ ἴδια ἡ Παναγία μας.

Τήν ἐκδήλωση τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ἡ Ὑφυπουργός Μετανάστευσης καί Ἀσύλου κα Σοφία Βούλτεψη, ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Μιχάλης Σταυριανουδάκης, ὁ Βουλευτής τῆς Α' Πειραιᾶ κ. Χριστόφορος Μπουτσικάκης, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Νοτίου Τομέα Ἀθηνῶν κα Δήμητρα Νάνου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Περιφερειάρχου κ. Γιώργου Πατούλη, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς ΚΕΔΕ καί Δήμαρχος Καλλιθέας κ. Δημήτρης Κάρναβος, ὁ Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ν.Δ. κ. Ἀναστάσιος Γαϊτάνης, οἱ Πρόεδροι καί Μέλη τῶν Δ.Σ. τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων καί Ἰδρυμάτων, ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Χαράλαμπος Σούγιαν-

νης, οἱ πρῶν Δήμαρχοι Ἀλίμου, οἱ Διευθυντές καί ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου Ἀλίμου, Δημοτικοί Σύμβουλοι καί αὐτοδιοικητικοί καί πλήθος κόσμου, τηρουμένων τῶν μέτρων ὑγειονομικῆς προστασίας ἀπό τόν κορωνοϊό.

Στήν ἐκδήλωση ἀπήνθυναν χαιρετισμό ὁ Γ.Γ. τοῦ ΥΠΕΣ κ. Σταυριανουδάκης, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ν. Σμύρνης κ. Συμεών καί Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης κα. Νάνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐξωραϊστικοῦ καί Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων Ἀλίμου κ. Νικόλαος Φατσέας καί ὁ πρῶν Γραμματέας τοῦ Οἰκοδομι-

Συνέχεια στή σελ. 24

κοῦ Συνεταιρισμοῦ Κυθηρίων Ἀλίμου καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχαυρίου Περιουσίας κ. Ἰωάννης Βάρδας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης ἐξῆρε προσηκόντως τὸ γεγονός τῆς ἀδεκφοποίησης τῶν δύο Δήμων, ἀναφέρθηκε στὶς ἀγαθές σχέσεις καὶ τὴν συνεργασία τῶν κατοίκων τοῦ Ἀλίμου καὶ τῶν Κυθηρῶν καὶ εὐχήθηκε νὰ ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενόμενους καρπούς αὐτῆ ἢ πρωτοβουλία.

Στὸν χαιρετισμὸ του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθηρῶν & Ἀντικυθηρῶν κ. Σεραφεὶμ ὑπέμνησε ὅτι, ὅπως «ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά», ἔτσι καὶ ἀδελφὸς Δήμος ὑπὸ ἀδελφοῦ Δήμου βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά. Ἐξέφρασε τὴν αἰσιοδοξία του ὅτι ἡ ἀδελφοποίηση αὐτῆ θὰ εἶναι ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τῶν δύο Δήμων

καὶ θὰ εἶναι πάντα συνεκτικός ἰστός τους ἢ Παναγία μας ἢ Μυρτιδιώτισσα. Εἶναι αὐτῆ πού μᾶς ἐνώνει καὶ μὲ τὴν Σκέπη καὶ τὴν Προστασία Της θὰ προχωρήσουμε βιοτικά, πολιτιστικά καὶ γενικώτερα θὰ ἐπιτύχουμε τὴν ἄνοδο, τὴν ὁποία ὅλοι μας ποθοῦμε.

Συνεχάρη τοὺς δύο Δημάρχους γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους αὐτῆ καὶ εὐχήθηκε νὰ ἀποβεῖ εἰς ἀγα-

θὸν αὐτῆ ἢ ἐνωσις καὶ συναδέλφωσις τῶν Δήμων Ἀλίμου καὶ Κυθηρῶν.

Ἀκολούθησε ἡ προβολὴ βίντεο πού δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Δήμο Κυθηρῶν καὶ οἱ κεντρικὲς ὁμιλίες τῶν Δημάρχων Ἀλίμου κ. Ἀνδρέα Κονδύλη καὶ Κυθηρῶν κ. Εὐστρατίου Χαρχαλάκη. Ἡ τελετὴ ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν ὑπογραφή τοῦ σχετικοῦ Πρωτοκόλλου Ἀδελφοποίησης ἀπὸ τοὺς δύο Δημάρχους καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ δῶρων. Τὸ Πρωτόκολλο ὑπεγράφη εἰς τριπλοῦν: ἓνα γιὰ κάθε Δήμο καὶ ἓνα γιὰ τὸν Ἱερό Ναὸ Παναγίας Μυρτιδιώτισσης.

Ὁ Δήμαρχος Κυθηρῶν, ἀφοῦ ἔκανε μιά σύντομη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν παρουσία τῶν Κυθηρῶν στὴν περιοχή ἀπὸ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, κατέληξε μὲ τὴν πρόταση νὰ καθιερωθεῖ ἐπίσημα ἡ Παναγία ἢ Μυρτιδιώτισσα ὡς Πολιοῦχος τοῦ Δήμου Ἀλίμου, ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ ὀνομαστικά σὲ σημαντικὲς προσωπικότητες, πού ὑπῆρξαν πρωτοστάτες στὴν δημιουργία τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Μυρτιδιώτισσας στὸν Ἄλιμο.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε μὲ ὑποδειγματικὴ ὀργάνωση ἀπὸ τὸν Δήμο Ἀλίμου καὶ ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν παράθεση κεράσματος στὸν αὐλεῖο χῶρο τοῦ Ναοῦ, ἐνῶ καλύφθηκε διαδικτυακά καὶ τηλεοπτικά ἀπὸ τὸ IONIAN TV καὶ τὰ ΜΜΕ τῆς περιοχῆς.

Σχολή Γονέων μηνός Νοεμβρίου 2021

Τὴν Κυριακὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου 2021, ὥρα 5 μ.μ. ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία Ἑσπερινῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως εἰς τὴν Παναγίαν Μυριτιδιώτισσαν εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας-Κυθήρων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Μὲ τὸ πέρασ τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ἔλαβε χώραν ἡ ὁμιλία τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Πρεσβυτέρου π. Παύλου Καλλίκα, στὰ πλαίσια τῶν διαδικτυακῶν ὁμιλιῶν τῆς Σχολῆς Γονέων τῆς Ἱ.Μ. Κυθήρων, μὲ θέμα: «**Γιὰ τὰ παιδιά σας θὰ λογοδοτήσετε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ**» (Ἁγ. Λουκᾶς Ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως & Κριμαίας) καὶ ἡ ἐπίκαιρη παρέμβασις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ.

Ὁ μεγάλος Ρῶσος ἅγιος Λουκᾶς Ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας ὁ ἱατρός ἔκανε, μᾶς εἶπε ὁ π. Παῦλος, μία ἐρμηνευτικὴ προσέγγισις στὸν σιχ. 10 τοῦ 18ου κεφαλαίου, τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Τὸ κείμενο αὐτό, μαζὶ μὲ ἄλλα κείμενα τοῦ Ἁγίου, ἐκδόθηκε πρόσφατα στὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Ἑαρ» σὲ ἓνα ἐπιμελημένο, μικρῶν διαστάσεων, βιβλίον μὲ τίτλο «**Συμβουλές ἐνὸς Ἁγίου Πατέρα**».

Ἡ ὁμιλία τοῦ π. Παύλου συμπεριελάμβανε καὶ σχόλια ἐπὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἁγίου Ταρασίου Πατριάρχου Κων/πόλεως, καθὼς καὶ σχόλια τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐπὶ τοῦ θέματος.

Τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὁμιλίας αὐτῆς εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐλεγκτικός-ἀφυπνιστικός μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα πατρικός ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ. Ράθυμοι καὶ ἀδιάφοροι γονεῖς ἴσον ράθυμοι ὑπηρετές, ἴσον παιδοκτόνοι γονεῖς (βλέπε παράδειγμα ἀρχιερέα Ἡλεί).

Πῶς ἀνατρέφουμε τὰ παιδιά μας; Ὅπως οἱ Χριστιανοὶ τῶν πρώτων αἰώνων. Προτεραιότητα στὴν ἀνώτερη χριστιανικὴ ἀλήθεια. Σὲ πρώτη μοῖρα ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ (δηλ. Ἐκκλησιασμός, προσευχὴ, νηστείες, μελέτη Ἁγίας Γραφῆς, συμμετοχὴ στὰ Ἱερά Μυστήρια).

Ποιὸ στοιχεῖο ἐπιδρᾷ καταλυτικὰ στὴ χριστιανικὴ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ;

Τὸ παράδειγμα τοῦ γονιοῦ τοῦ. Τί βλέπουν τὰ παιδιά στὴν συμπεριφορὰ μας; «Τὸ μικρὸ δεντράκι, ὅπου τὸ στρέψετε, ἐκεῖ θὰ μεγαλώσει. Τὸ καινούριο ἄγγειο θὰ ἀναδύει ἐκείνη τὴν μυρωδιά μὲ τὴν ὁποία ἐσεῖς οἱ γονεῖς τὸ τροφοδοτεῖτε χύνοντας μέσα του ἡ δύσσομο ὑγρὸ ἢ ὑγρὸ ἀρωματικὸ καὶ καθαρὸ».

Εἶναι στίς δυνάμεις τῶν παιδιῶν μας ἢ κατὰ Θεὸν ζωῆ; Naί. Φυσικά. **Ποιὲς οἱ προϋποθέσεις;**

α. Ἡ πίστις τῶν γονιῶν. Τῶν γονιῶν πού στὴν ἀνάγκη καὶ στὴν φτώχεια λένε μὲ δάκρυα στὰ μάτια: «Τί νὰ κάνουμε ἄς γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ». Στὸν κίνδυνο: «Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσει». Στίς δυσκολίες: «Ὁ Θεὸς θὰ μᾶς βοηθήσει», στὴ χαρὰ «Δόξα τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς τὸ ἔστειλε».

Βλέπε ἐδῶ τὴν ἐμπνευμένη καὶ γεμάτη πίστις προσευχὴ τοῦ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τὴν δοξολογία τους πρὸς τὸν Ζῶντα Θεὸ, τὴν μετ' εὐχαριστίας ἀντιπροσφορά τοῦ δώρου τοῦ Θεοῦ, τοῦ τέκνου τους δηλ. τῆς Παναγίας πάλι πρὸς τὸν Θεὸ.

β. Ἡ διακριτικὴ καὶ σταθερὴ καθοδήγησις-παιδαγωγικὴ τῶν γονιῶν διότι ἀλλιῶς, ὅπως ἀκούσαμε· «Νέοι πού εἶναι ἀπαιδευτοὶ καὶ ἔχουν φτάσει σὲ ὠριμὴ ἡλικία μοιάζουν μὲ ἵππους ἀφηνιασμένους καὶ ἀγύμναστους».

Ἐν κατακλειδί ἀνέφερε ὁ π. Παῦλος τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Ρώσου τοῦ ἱατροῦ. «**Πάντα νὰ φροντίζετε γιὰ τὰ τέκνα σας. Πάντα νὰ τοὺς δίνετε τὸ ἀγνὸ, ἱερὸ πρότυπο τῆς εὐσεβείας, καὶ τότε ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου θὰ συνοδεύει στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων τὰ παιδιά σας καὶ ἐσᾶς τοὺς ἴδιους. Ἄμην**».

Ἡ εὐθύνη τοῦ γονεᾶ εἶναι μεγάλη, ὅταν ἀμελήσει, ἢ ραθυμήσει, ἢ ἀδιαφορήσει, ἢ δώσει κακὸ παράδειγμα, ἢ δὲν προσφέρει αὐτὰ πού πρέπει νὰ προσφέρει εἰς τὸν καιρὸν των.

Εἶδαμε βεβαίως σάν **ἓνα πρότυπο γονέων τὸ ζεῦγος Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.** Πόση προσευχὴ ἔκα-

Συνέχεια στὴ σελ. 26

Συνέχεια από την σελ. 25

ναν, πόσους αγώνες έκαναν και πόσες ανησυχίες και αγωνίες και δεήσεις έκαμαν στον Θεόν, ούτως ώστε να φύγει τό όνειδος τής απαίδειας **και ό Θεός τούς έδωσε τόν καλύτερο καρπό, τόν πίο εύλογημένο καρπό, πού ήλθε στον κόσμο, πού είναι ή Παναγία Μητέρα μας**, τής οποίας τά ιερά Εισόδια εορτάσαμε. Αμέσως συνειδητοποιήσαν αυτή τήν μεγάλη εύλογία και θέλησαν να αντίπροσφέρουν στον Θεό αυτόν τόν καρπό τής κοιλίας, αυτή τήν εύλογημένη θεόπαιδα και δέν περίμεναν να περάσουν τά χρόνια, αλλά στά τρία χρόνια τήν όδήγησαν μετά χαράς προπορευομένων των παρθένων με λαμπάδες, όδήγησαν αυτήν τήν φωτεινή λαμπάδα εις τόν Ναόν του Θεού και έτρεξε όπως λέει ό "Άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς, έτρεξε και ξεπέρασε τις παρθένες ή παιδούλα αυτή των τριών έτών έπεσε στην άγκαλιά του Άρχιερέα Ζαχαρία και τό Ίερατείο τήν υποδέχθηκε και τήν όδήγησε εις τά "Άγια των Άγιων κι εκεί έμεινε επί έννέα όλόκληρα χρόνια και ανατράφηκε εν Κυρίω. Λοιπόν, αυτήν τήν αγαθήν ανατροφήν μέσα σε ένα άμόλυντο περιβάλλον στον Ναόν του Θεού, με τήν παρουσία των Άγιων Άγγέλων, τρεφομένη από τούς Άγγέλους και έτσι έφθασε στην ώριμη εκείνη ηλικία, ώστε βγαίνοντας από τόν Ναό του Θεού να δεχθεί τό μήνυμα να γίνει ή Μητέρα του Θεού.

Νά εύχαριστήσουμε θερμά τόν π. Παύλο διότι παρουσίασε αυτό τό σπουδαίο θέμα τής ανατροφής των παιδιών και τής ευθύνης των γονέων για τήν

ανάπτυξη και τήν σωστή πνευματική ανέλιξη των παιδιών. Τά κείμενα του Άγιου Λουκά του Ίατρού του Ρώσου εν συνδυασμῶ με τις Παιδαγωγικές θέσεις του Άγιου Ίωάννου του Χρυσοστόμου, αλλά και του Άγιου Ταρασίου ή όμιλία εις τά Εισόδια τής Θεοτόκου, όλα αυτά συνδυαζόμενα μās έδωσαν τήν αληθινή πορεία, τήν όποία πρέπει να χαράξουν οι γονείς για τά παιδιά τους, προκειμένου να τά αναθρέψουν «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου».

Έκανε στό τέλος ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ένα σχόλιο για τόν Ναό του Θεού. Βλέπει κανείς ότι δέν όδηγήθηκε ή Παναγία μας σε ένα δωμάτιο, σε ένα σπίτι, αλλά στον άγιασμένο Ναό του Θεού, στά "Άγια και στην συνέχεια στά "Άγια των Άγιων, στό Ίερο Βήμα θά λέγαμε σήμερα, εκεί πού μία φορά τόν χρόνο μόνο ό Άρχιερεύς έμπαινε για να προσφέρει τήν έξλαστήρια θυσία. Έκει ανατράφηκε ή Παναγία μας κι αυτό δείχνει τήν αξία και τήν σημασία του Ναού του Θεού για τήν ζωή μας, όπως πολύ σωστά μās ειπε και ό π. Παύλος στην όμιλία του. Ό Ναός του Θεού είναι τό σπίτι μας, είναι ή πνευματική μας κατοικία, εκεί πού γίνονται τά Μυστήρια τής Έκκλησίας μας και κοινωνούμε με τόν Πανάγιο Θεό διά των Άγιων Μυστηρίων. Είναι ό ιερός και άμόλυντος και άγιος χώρος. Γι' αυτούς οι όποιοι γνωρίζουν κι έχουν ανατροφή από τά μικρά τους χρόνια και εκτιμούν τόν Ναό του Θεού αντίλαμβανόμεθα όλοι πόση είναι ή στέρσης όταν κλείνουν οι Ναοί του Θεού, όπως συνέβη στους δυσχείμερους καιρούς μας.

Συνέχεια από την σελ. 17

και Άντικυθήρων κ. Σεραφείμ, πού τό 2005 κλήθηκε στη θέση αυτή από τή νήσο Ύδρα, στην όποία επί 31 χρόνια υπηρέτησε ως Κληρικός και στενότατος συνεργάτης μιας μεγάλης μορφής τής Έκκλησίας μας, του μακαριστού Μητροπολίτου Ύδρας κυρού Ίεροθέου. Ουμόμαστε όλοι με πόση χαρά παρευρέθη πλήθος πολύ των Ύδραίων στην ένθρονιση του Σεβασμιώτατου τόν Ίούλιο του 2005 στα Κύθηρα.

Άλλά και των Δήμων Κυθήρων και Ύδρας ή συνεργασία, είναι σήμερα στενότατη. Έξάλλου με τόν συνάδελφο Δήμαρχο εξέλεγμεν μαζί τό 2014 και έκτοτε συνεργαζόμαστε καθημερινά για όλα τά σημαντικά ζητήματα τής νησιωτικής αυτοδιοίκησης, με άποκορύφωμα τής συνεργασίας μας αυτής τή συμμετοχή των Δήμων και των νησιών μας στο

Δίκτυο Συνεργασίας Νησιωτικών Δήμων Άττικής, πού φέτος συμπληρώνει 5 χρόνια ζωής και μέσω αυτού υλοποιείται στα νησιά μας τό πρόγραμμα LEADER καθώς και άλλες χρηματοδοτικές πρωτοβουλίες δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων. Στο Δίκτυο συμμετέχουν ισότιμα οι Δήμοι Σαλαμίνας, Άγκιστριού, Αιγίνης, Ύδρας, Πόρου, Σπετσών, Τροιζηνίας-Μεθάνων και Κυθήρων.

Άνέφερα συνοπτικά μερικές πτυχές των κοινών δεσμών τής Ύδρας με τά Κύθηρα κατά τούς τελευταίους 2 αιώνες. Προφανώς ή αναφορά μου αυτή είναι άσθενική και περιορίζεται στα λίγα λεπτά μιας εισήγησης, όμως, είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν πολλά περισσότερα πρόσωπα και καταστάσεις πού συνδέουν τά δύο ιστορικά νησιά μας. Χρέος μας να τά αναδείξουμε έτι περαιτέρω και είμαι σίγουρος ότι θά τό κάνουμε.

Τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθίων & Ἀντικυθίων κ. Σεραφεῖμ

Στή νῆσο τῶν Κυθίων ἐορτάσαμε μέ σεμνό-τητα καί τήν δέουσα ἐκκλησιαστική τάξι τήν μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ καί τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου καί Νεοχωρίου, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Κυθίων & Ἀντικυθίων κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἄγει καί τά ὀνομαστήριά του.

Συγκεκριμένα, τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς, τήν Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου 2021, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθίων τελέσθηκε ὁ Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μέ

ἀρτοκλασία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας. Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος-Ἱατρός π. Πέτρος Μαριάτος.

Ὁ π. Πέτρος ἀναφέρθηκε στούς τρεῖς συνεορταζομένους Ἁγίους καί ἰδιαίτερα στήν ἁγία μορφή τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ καί σ' αὐτό πού σήμερα μᾶς διδάσκει. Κι αὐτό **εἶναι ἡ μίμησις τῆς ἀγάπης του καί πρὸς τοὺς διώκτες του**. Ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτή, πού ὤθησε τοὺς Ἁγίους μας νά μαρτυρήσουν. Συνεχίζοντας δέ τόν λόγο του τόνισε ὅτι «διαφωνία σέ μή δογματικά θέματα δέν εἶναι ἰκανή νά χωρίσει τοὺς χριστιανούς. Σάν χριστιανοί ποτέ δέν πρέπει νά ποῦμε «αὐτοὶ οἱ ἄλλοι».

Σάν παράδειγμα ἀνέφερε ὁ π. Πέτρος τήν διαφωνία τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Τά ἀρχαιότερα κείμενα τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καί οἱ ἐπιστολές τοῦ Ἀπ. Παύλου, εἶναι ἐναργεῖς μάρτυρες τῆς συγκρούσεως δύο κόσμων, τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ καινούργιου. Τόν παλαιό κόσμο ἐκπροσωποῦσε ὁ Πέτρος, τόν καινούργιο ὁ Παῦλος. Δέν διαφωνοῦσαν σέ θέματα Πίστεως. Καί οἱ δύο ἦταν φλογεροί, κήρυκες τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας ὤρισε νά συ-

Συνέχεια στή σελ. 28

νεορατώνται την ίδια μέρα οι δύο κορυφαίοι Απόστολοι, ο Πέτρος και ο Παύλος. Ίσως, πέρα από τον τονισμό της σημασίας τους ως στυλοβατών της Εκκλησίας, θέλησε να επισφραγίσει την άρσι των διαφωνιών τους και την τελική συμφωνία τους, σέ θέματα όχι πίστεως, αλλά βιώσεως της στην πράξι και στην καθημερινή ζωή.

Σήμερα δέν μαρτυρούμε έτσι (λιοντάρια, βασανιστήρια), όπως μαρτύρησαν οι τιμώμενοι Άγιοι. Θά πρέπει όμως **νά έχουμε πρόθεσι, ισχυρή θέλησι και προθυμία γιά νά δώσουμε μαρτυρία μέ λόγια και έργα.** Αλλά πάνω απ' όλα μέ την αγάπη μας, πού είναι τό κύριο γνώρισμα του γνήσιου χριστιανού.

Τέλος, ό π. Πέτρος απηύθυνε τίς ευχές του πρός τόν εορτάζοντα Άρχιερέα μας, προκειμένου νά βαδίζει στά ίχνη του Άγιου Ίερομάρτυρος Σεραφείμ και του χρόνου νά τόν εορτάσουμε σέ «ήρεμώτερα νερά».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ ευχήθηκε νά μας αξιώνει ό Θεός όλους **νά έχουμε τήν άγιοπνευματική αγάπη, τήν όποία μās έμπνέουν ό "Άγιος Σεραφείμ και οι συνεορταζόμενοι Άγιοι. Όλα νά τά βλέπουμε υπό τό πρίσμα τής χριστιανικής αγάπης, μέ πνευματικό μάτι δίνοντας τήν μαρτυρία και όμολογία τής Όρθοδόξου Πίστεως και ζωής.** Νά έχουμε πλούσια τήν Χάρη και τήν εύλογία του Θεού σέ βιοτικά και πνευματικά αγαθά.

Τήν κυριώνυμη ήμέρα, τό Σάββατο 4 Δεκεμβρίου 2021, έτελέσθη Άρχιερατική Θεία Λειτουργία

εις τόν Ίερό Ναό Έσταυρωμένου Χριστού Πιτσιανικών, στην όποία προέστη ό άγων τά όνομαστήριά του Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων & Άντικυθήρων κ. Σεραφείμ και συμμετείχον Ίερείς τής νήσου μας.

Τόν Θείο Λόγο εκήρυξε ό άγιος Γέροντας Άγιορειτικού Μετοχίου π. Πολύκαρπος, πού ήρθε από τήν Καλαμάτα Μεσσηνίας, ό όποιος **μās ώμίλησε γιά τούς μεγάλους θησαυρούς και τούς πνευματικούς μαργαρίτες των τριών μεγάλων τιμωμένων Άγιων, τής Άγίας Βαρβάρας, του Άγιου Ίωάννου του Δαμασκηνού και του Άγιου Σεραφείμ Έπισκόπου Φαναρίου.** Γι' αυτούς οι μεγάλοι θησαυροί και οι πολύτιμοι μαργαρίτες ήταν πρωτίτως και κυρίως ό Κύριος ήμών Ίησούς Χριστός, αλλά και οι άσύλληπτοι και άνεκτίμητοι θησαυροί και τά άνεκκλάλητα αγαθά τής Έπουρανίου Βασιλείας.

Μέσα από τήν καρδιά τους έδωσαν τήν καλή μαρτυρία γιά τό μοναδικό και άνυπερβλητό πρότυπό τους, τόν Ίησού Χριστό μας. Τήν ιδική τους πνευματική πορεία πρέπει νά ακολουθήσουμε και νά προχωρήσουμε στό μαρτύριο τής συνειδήσεως. Και οι τρεις είχαν τοποθετήσει μέσα στην καρδιά τους τόν Χριστό και μās υποδεικνύουν, μās προ-

σκαλούν και προκαλούν νά βρούμε μία άλλη διάσταση ζωής, τήν άγιοπνευματική.

Αυτά τά όποια κατόρθωσαν οι τιμώμενοι σήμερα Άγιοι δέν είναι παράλογα, αλλά υπέρλογα, κινούμενα μέσα στην ούράνια πνευματική σφαίρα και γιά τό λόγο αυτό άποτελούν πρότυπα όλων των Όρθοδόξων Χριστιανών.

Και σήμερα έχουμε πρότυπα στη ζωή μας, μεταξύ των όποιων τόν εορτάζοντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κυθήρων & Άντικυθήρων κ. Σεραφείμ, ό όποιος αγωνίζεται νά πραγματώνη αυτά πού σήμερα μās περιέγραψε τό Εύαγγελικό άνάγνωσμα. Του εύχόμαστε όλόθερμα νά ζή έτη πολλά και εύλογημένα.

”Όχι στὸν διχασμὸ καί στὴν ψυχικὴ ἀπόστασι

Ἐν Κυθῆροις τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 2021

Ἄριθ. Πρωτ.: 376

Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἰωάννου Γενναδίου 14

115 21 Ἀθήνας

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί,
Εὐλογεῖτε·

Εὐσεβάστως προάγομαι ἐν ᾧψει τῆς Ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, παρουσία τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας μας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, νά ἀναφέρω Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Ὁ Ἑλληνικός μας Λαός, πέρα τῶν ὑφισταμένων ἄλλων διχασμῶν (θρησκευτικῶν, πολιτικῶν, κομματικῶν, ἰδεολογικῶν καί ἀθλητικῶν), ὑφίσταται κατ’ αὐτόν τόν καιρόν τόν βαρύτερον, προδήλως, ὄλων διχασμόν, ὁ ὁποῖος ἀκούει εἰς τὰ ὄνόματα τῶν δύο παρατάξεων· ἐμβολιασμένοι καί ἀνεμβολιαστοί. Εἶναι πράγματι ἐπίτευγμα τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων ὁ πρωτόγνωρος αὐτός διαμελισμός τῶν ἑκασταχοῦ κοινωνιῶν μέ ὅλα τὰ παρεπόμενα καί τὰ ἐπακολουθοῦντα. Καί τό ὀδυνηρότερον εἶναι τό ὅτι τίθεται ὡς προϋπόθεσις τῆς εἰσόδου τῶν ἀνεμβολιάστων εἰς τούς Ἱερούς Ναούς τό rapid test, ἐκ μέρους τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, παρά τὴν Ἀπόφασιν Ὑμῶν, τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, νά συνιστᾶται ἀπλῶς καί ὄχι νά ἐπιβάλλεται τό test τοῦτο.

Μεγάλην σύγχυσιν καί ταραχὴν προκαλεῖ τό ἀνοίκειον καί ἀνεπίτρεπτον διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τούς Ἱερούς Ναούς μέτρον τῆς Πολιτείας. Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία, χωρὶς νά διακρίνη τούς καθαγιασμένους καί καθιερωμένους Ἱερούς Ναούς τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ κοινὰ δημόσια καί ἰδιωτικά κτίσματα, θέλει νά πείσῃ τούς Χριστιανούς μας ὅτι, εἰσερχόμενοι ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν μας ἀνευ ἐμβολίου ἢ test, κινδυνεύουν νά μο-

λύνουν ἢ νά μολυνθοῦν, ὅπερ ἄτοπον διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δεοντολογίαν. Εἰς ὅλους τούς ἄλλους χώρους ὑφίσταται κίνδυνος μεταδόσεως καί προσβολῆς καί ὄχι εἰς τούς Ἱερούς Ναούς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔρχεται, συνεδριάζουσης ἐκτάκτως τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου (Δ.Ι.Σ.), διὰ νά ἐπιβάλλῃ τὰ Κυβερνητικά μέτρα εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν μας Ἐκκλησίαν, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν ἐν ᾧψει τῶν μεγάλων ἐορτῶν τῆς Χριστιανωσύνης (Χριστουγέννων καί τοῦ λοιποῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου). Τελευταίως παρατηρεῖται τό καινοφανές φαινόμενον νά παρίστανται, συνεδριάζουσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πολιτικοὶ ἄρχοντες (Πρωθυπουργοί καί Ὑπουργοί), καί νά παρεμβαίνουν εἰς τὰ γνωστά θέματα τῆς ἐπιδημίας. Ταπεινά φρονῶ ὅτι ἡ «νέα τάξη πραγμάτων» δὲν πρέπει ἐπ’ οὐδενὶ νά εἰσχωρήσῃ εἰς τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία δέον νά παραμείνῃ ἀσάλευτη εἰς τὴν μακράϊωνα Παράδοσιν τῶν 20 αἰώνων. Ἐπιβάλλεται, ὁμῶς, νά γνωρίζῃ καί νά τοῦ ὑποδειχθῇ ὅτι κατὰ τό διαρρῦσαν ἐν καὶ ἡμῖσι ἔτος τῆς ἐπιδημίας τοῦ Covid-19 ὑπερέβη κατά πολύ τὰ «ἐσκαμμένα» (ἰδίως κατὰ τό διμηνον Μάρτιος-Ἀπριλίος 2020), καθ’ ὑπέρβασιν τῆς Συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς συναλλαγίας, αὐτοῦ τούτου τοῦ Συντάγματος τῆς Πατρίδος μας (κυρίως κατὰ τὸ ἄρθρον 13, ἀ’ καί β’ παράγραφος) καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (590/1977), ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ νόμον τοῦ Συντάγματος.

Δέν προτιθεμαι νά παρέμβω εἰς τὰ Συνοδικὰ Σας καθήκοντα, ἀλλὰ θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νά Σας ἐνημερώσω περὶ τοῦ πόσον καταπεπονημένοι εἶναι οἱ Χριστιανοί μας (ἀλλὰ καί πολλοὶ ἄλλοι πιστοί, οἱ ὁποῖοι τηλεφωνοῦν ἢ ἐπικοινωνοῦν ἐπιστολικῶς ἢ μέ e-mail ἀπὸ ὅλα σχεδόν τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ἐξωτερικοῦ) μέ τὰ ἀλλεπάλληλα μέτρα τῶν Κ.Υ.Α., ἐνῶ παρατηροῦν πῶς ἀντιμετωπίζονται οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν καί πόσον ἐφαρμόζεται ἐκεῖσε ἡ θρησκευτι-

Συνέχεια στή σελ. 30

Σχολή Γονέων μηνός Δεκεμβρίου 2021

Τήν Κυριακή πρό τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, 19 Δεκεμβρίου 2021, ὥρα 5 μ.μ. ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως εἰς τὴν Παναγίαν Μυρτιδιώτισσαν εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων.

Ἀκολούθως, πραγματοποιήθηκε διαδίκτυακά ἡ Σχολή Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων & Ἀντικυθήρων με ὁμιλήτρια τὴ Διευθύντρια τοῦ Λυκείου Κυθήρων-Θεολόγο κ. Ἐλένη Μεγαλοκονόμου-Σοφίου, μέ θέμα: «**Ἀναζητώντας τὸ ἀξιακὸ Σχολεῖο στὸν 21ο αἰῶνα**».

Ἐκίνησε τὴν ὁμιλία τῆς ἡ ἀγαπητὴ μας Ἐλένη Μεγαλοκονόμου παρουσιάζοντας τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐποχῆς μας, ἡ ὁποία ὀδηγεῖται σὲ μία σημαντικὴ κρίση ἠθικῶν ἀξιών καὶ σὲ μία μεγάλη ἐπανάσταση, πού συμβατικά ὀνομάζεται τέταρτη βιομηχανικὴ ἐπανάσταση (ἐνα συνδυασμό νέων τεχνολογιῶν καὶ τεχνητῆς νοημοσύνης, μηχανικῆς ἐκμάθησης καὶ κωδικοποίησης τῆς φυσικῆς γλώσσας, ρομποτικῆς καὶ νανοτεχνολογίας).

Μιλώντας γιὰ ἀξίες ἡ ὁμιλήτριά μας ἔκρινε ἀπαραίτητο στό πρῶτο μέρος τῆς ὁμιλίας τῆς νὰ μᾶς ξαναθυμίσει καὶ ἀναλύσει τίς βασικὲς καὶ σταθερὲς ἀξίες, πού συγκροτοῦν τὸν καλλιεργημένο ἄνθρωπο δηλαδή τὸν σεβασμό, τὴν εὐγένεια, τὴν προσφορά, τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο, τὴν ἐνσυναίσθηση, τὸ δημοκρατικὸ ἦθος καὶ τὴν ἐλευθερία.

1. Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ

Ὁ σεβασμὸς εἶναι βίωμα ἀπὸ τὴν νηπιακὴ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου καὶ μίμησις τοῦ σεβασμοῦ, πού ἀποδίδουν οἱ γονεῖς του πρὸς τὰ ἀντίστοιχα πρόσωπα τῆς οικογένειάς τους. Ἡ ἀξία τοῦ σεβασμοῦ στό σχολεῖο εἶναι θεμελιώδης καὶ ἡ ἔλλειψή του ἀντικατοπτρίζει σὲ ἓνα μεγάλο βαθμὸ τὴν ἔλλειψη σεβασμοῦ στό σπίτι. Εἶναι στόχος ὅποιουδήποτε δημόσιου σχολείου νὰ ὑπάρχει ἀμοιβαία καὶ σεβαστὴ ἀτμόσφαιρα μετὰξὺ ὄλων τῶν ἀτόμων, πού συνυπάρχουν στό σχολεῖο. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μαθαίνουμε στὰ παιδιά τὸ: «Σὰς παρακαλοῦμε, εὐχαριστῶ, παρακαλῶ, μὲ συγχωρεῖς, μπορῶ νὰ βοηθήσω,

μάλιστα Κύριε/α».

2. ΕΥΓΕΝΕΙΑ

Ἡ εὐγένεια ἀποτελεῖ προσωπικὴ ἀρετὴ καὶ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ τοὺς καλοὺς τρόπους πού μαθαίνουμε ὡς παιδιά. Εἶναι μιά προσωπικὴ ἀξία. Οἱ ἄνθρωποι, πού δὲν εἶναι εὐγενεῖς, δὲν ἔχουν ἐνσυναίσθηση γιὰ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἐγωϊστές, ὑπερήφανοι ἢ περιφρονητικοὶ καὶ δὲν εἶναι συναισθηματικὰ ὑγιεῖς.

3. Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τὸ πρῶτιστο ἀξιακὸ μάθημα πού θὰ πρέπει νὰ μᾶς διδάσκει τὸ σχολεῖο εἶναι ἡ βοήθεια στὸν συνάνθρωπο. Νὰ μᾶς κάνει νὰ καταλάβουμε, ὅτι ὅταν βοηθᾶς τοὺς ἄλλους, βοηθᾶς τὸν ἑαυτὸ σου ἐνισχύοντας τὸν αὐτοσεβασμὸ σου, νιώθοντας τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ πού ἔχουν ὅσοι προσφέρουν καὶ ἐνεργοποιεῖσαι ὡς μέλος ἐνός κοινωνικοῦ συνόλου.

4. Η ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ

Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο ἐνεργοποιεῖ τίς ἀξίες τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ, τῆς ἀνιδιοτέλειας καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἐνδυναμώνει τὴν κοινωνία καὶ συμβάλλει στὴν ἀντιμετώπιση τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας. Εἶναι ὁ ἴδιος δρόμος τῆς ἄνευ ὄρων ἀγάπης, πού διδάξε μὲ τὸ παράδειγμα ζωῆς του ὁ Χριστὸς μας καὶ ὀδηγεῖ στὴν πραγματικὴ εὐτυχία!

5. ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ

Ἡ ἐνσυναίσθηση εἶναι ἡ **δυνατότητα πού ἔχουμε νὰ ἀναγνωρίζουμε καὶ νὰ κατανοοῦμε τὰ συναισθήματα τῶν ἄλλων,** ἀκόμα κι ἂν (ιδίως τότε) διαφωνοῦμε μαζί τους. Ἡ ἐνσυναίσθηση εἶναι μιά βασικὴ ικανότητα ἀτόμων πού εἶναι ἀνεκτικοὶ καὶ ἀνοικτοὶ στὴ διαφορετικότητα.

6. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΗΘΟΣ

Ἡ δημοκρατία πρέπει νὰ διδάσκεται ὡς ἀξία, πού διέπει ὅλα τὰ συστήματα διακυβέρνησης καὶ λήψης ἀποφάσεων ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς πολιτείας μέχρι τὸ ἐπίπεδο τῆς οικογένειας. **Ἐκφράζεται μὲ τὸ σεβασμὸ στό νόμο καὶ στό κράτος δικαίου,** μὲ τὸ σεβασμὸ στὴ μειοψηφία, στὴ διαφορετικότητα καὶ στὴ διαφορετικὴ ἄποψη, χωρὶς νὰ ἀνέχεται τὴ βία, λεκτικὴ ἢ φυσικὴ.

7. Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η πολυτιμότερη αξία και αγαθό που πρέπει να διδάσκεται το παιδί μέσα στο σχολικό περιβάλλον είναι η ελευθερία μιά πνευματική επιλογή αποδέσμευσης από τὰ πάθη και τίς καταστάσεις που μᾶς ὀδηγοῦν στὴν ἐξάρτηση ἀπὸ τὸν κακὸ ἑαυτὸ μας. **Εἶναι ἡ ἐπιλογή ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνάτασης.** Εἶναι μιά κατάσταση διανοητική, πού κατακτάται μέσω τῆς ἀρετῆς. Εἶναι ἡ ἀρετὴ πού ὑπαγορεύει ἡ γενναϊότητα.

Τὸ δεύτερο μέρος τῆς ὁμιλίας τῆς κας Ἑλένης Μεγαλοκονόμου ἀφοροῦσε τὴν ἀξιακὴ ἀγωγή μέσα ἀπὸ τὴν διδασκαλία δύο μεγάλων Ἁγίων Γερόντων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Παΐσιου.

Μᾶς ἐξέθεσε τίς ἀπόψεις τοῦ Ἁγίου Πορφύριου γιὰ τὴν προσευχὴ ὡς τὸ μέγιστο ὄπλο ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν, καθὼς καὶ τὴν Παιδαγωγικὴ στοὺς Σχολεῖο.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 29

κὴ ελευθερία, παρ' ὅτι καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν, ὅπως καὶ ἐδῶ, τὰ προβλήματα τῆς ἐπιδημίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κορυβαντιῶν καὶ καυχώμενος ἐδήλωσεν ἐνώπιον ἀντιπροσώπων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ἐκεῖνος «ἄδειασε τίς Ἐκκλησίες». Κάτι παρόμοιον εἶπε δαιμόνιον ἐμφωλεῦον εἰς ἓνα δαιμονισμένον συνάνθρωπόν μας ἐν ὧρα ἀναγνώσεως τῶν Ἐξορκισμῶν ὑπὸ τῆς ἱερέως, πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους (μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ 2020, τὸ ὅποιον ἐωρτάσθη ἀνεπιστῶν, κελαισμένων τῶν θυρῶν): «ἐγὼ ἔκλεισα τίς Ἐκκλησίες!!!».

Δέν προτίθεται νὰ ἐπικρίνω τὸν Πρωθυπουργόν τῆς Χώρας μας (θὰ τὸν κρίνῃ ὁ Δικαιοκρίτης Κύριός μας, ἐάν δέν μετανοήσῃ, καὶ ὁ Λαός). Τὸ ἀνέφερα αὐτὸ διὰ τὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ὅλων μας, προκειμένου νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως πέρυσι, μετὰ τὸ Ἅγιον Δωδεκαήμερον, νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην (ΣτΕ).

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί,

Ὡς Μητέρα Ἐκκλησία, καθὼς προετοιμαζόμεθα νὰ ἐορτάσωμεν τὰ Χριστούγεννα, τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγάπης, τῆς Θείας Ἀγάπης, ἃς φροντίσωμεν νὰ γεφυρωθῇ, τῇ Χάρτι τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τὸ διευρυνόμενον χάσμα ἐμβολιασθέντων καὶ ἀνεμβολιάστων μέσα εἰς ἓνα κλίμα

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ἔδιδε **μεγάλῃ βαρύτητῃ στὴν πνευματικὴ καὶ συναισθηματικὴ κατάσταση τῶν γονέων, καὶ ἰδίως τῆς μητέρας,** ὡς παράγοντα γιὰ τὴν ἰσόρροπη διάπλαση τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Συνήθιζε νὰ λέει ὅτι ἡ ἀγωγή τῶν παιδιῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς συλλήψεως τους, ἀλλὰ καὶ ἀφότου γεννηθεῖ τὸ παιδί, οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ δίνουν τὸ ἅγιο παράδειγμα μὲ τὴν οἰκογενειακὴ τους ζωὴ.

«Γιὰ τὴν κακὴ συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν φταῖνε γενικά οἱ γονεῖς. Δέν τὰ σώζουν οὔτε οἱ συμβουλές, οὔτε ἡ πειθαρχία, ἡ αὐστηρότητα. **Ἄν οἱ γονεῖς δέν ζοῦν ζωὴ ἅγια, ἂν δέν μιλοῦν μὲ ἀγάπη, ὁ διάβολος ταλαιπωρεῖ τοὺς γονεῖς μὲ τίς ἀντιδράσεις τῶν παιδιῶν».**

Ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ἡ συνεννόηση τῶν γονέων εἶναι ἀσφάλεια γιὰ τὰ παιδιά. Ὄταν τὰ παιδιά πληγώνονται ἀπὸ τὴν κακὴ συμπεριφορὰ τῶν γονέων, δημιουργεῖται μιά κατάσταση πού τραυματίζει τὴν

Συνέχεια στὴ σελ. 32

ἀγάπης καὶ πνευματικῆς ἐλευθερίας.

Μεσολαβήσατε, παρακαλῶ, εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Πατρίδος μας οὕτως, ὥστε **νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των οἱ χιλιάδες τῶν ἐν ἀναστολῇ ἐργασίας εὐρισκομένων Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων (εἰκοσιτρεῖς εἶναι τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων), νὰ μὴ ἐλέγχωνται οἱ πιστοί, εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, διὰ τὰ rapid test καὶ νὰ μὴ συγκατατεθῇ ἡ Ἐκκλησία διὰ τὴν ὑποχρεωτικότητα τοῦ ἐμβολίου εἰς τὸν Ἱερόν μας Κλῆρον καὶ τὰς Μοναχικὰς Ἀδελφότητες,** διότι -Θεὸς φυλάξει!- θὰ προκληθῇ μέγας σάλος ἐντὸς τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος.

Καὶ ἐν κατακλείδι, ἃς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προτείνω εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπιβληθῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας αὐστηρότερα μέτρα, περιορίζοντα τὴν Θεῖαν Λατρείαν καὶ ἐπιβάλλοντα τὴν ὑποχρεωτικότητα, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, ὅπως συγκληθῇ ἐκτάκτως, ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος τὸ Σῶμα τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἱεραρχίας, προκειμένου νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ σκληρὰ τοῦ προσφάτου παρελθόντος μέτρα.

Καὶ ἐπὶ τούτοις, ὑποσημειούμενος εὐλαβῶς, διατελῶ,

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

ψυχή των παιδιών, τούς αφήνει ίχνη για όλη τους την ζωή. Η συμπεριφορά τους στην υπόλοιπη τους ζωή, οι σχέσεις με τούς άλλους εξαρτώνται άμεσα από τὰ βιώματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Μεγαλώνουν, μορφώνονται, ἀλλά κατὰ βάθος δὲν ἀλλάζουν.

Ὁ ἅγιος Γέροντας ἐντόπιζε μιλοῦσε γιὰ εὐθύνη τῶν γονέων καὶ γιὰ τὴν προσευχὴ τῶν γονέων, ὡς τὸ ἀποτελεσματικότερο μέσο παιδαγωγίας τῶν παιδιῶν τους.

Νὰ προσεύχεσθε λοιπὸν καὶ νὰ μιλάτε στὰ παιδιά σας με ἀγάπη. Στὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν σας νὰ βλέπετε τὸν Θεὸ καὶ νὰ τοὺς δίνετε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Νὰ μάθετε στὰ παιδιά νὰ προσεύχονται, βλέποντας ἐσᾶς τοὺς ἴδιους νὰ προσεύχεσθε.

Γιὰ τὴν Παιδαγωγικὴ στό Σχολεῖο ὁ ἅγιος Πορφύριος ἔλεγε ν' ἀνταποκρίνονται οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ στὴν ἀγάπη τῶν παιδιῶν με διάκριση κι ἔτσι θὰ μπορέσουν νὰ τὰ ὀδηγήσουν κοντὰ στὸν Χριστό. Ἡ ἀγάπη τους νὰ εἶναι ἀληθινή, ἐν προσευχῇ, ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Αὐτὴ ὠφελεῖ πραγματικά.

Νὰ προσεύχονται στὸν Θεὸ γιὰ τὰ παιδιά. τὰ λόγια χτυποῦν στ' αὐτιά, ἐνῶ ἡ προσευχὴ πηγαίνει στὴν καρδιά.

Νὰ τοὺς λένε ὅτι ἔχομε δύο ἑαυτοὺς, τὸν καλὸ καὶ τὸν κακό. «Παιδιά, νὰ εἶστε ξύπνιοι γιὰ τὴ μορφή, γιὰ τὸ καλὸ, γιὰ τὴν ἀγάπη. Μόνο ἡ ἀγάπη τὰ κάνει ὅλα ὁμορφα καὶ γεμίζει ἡ ζωὴ μας κι' ἀποκτᾶει νόημα. Ὁ κακὸς ἑαυτὸς θέλει τὴν τεμπελιά, τὴν ἀδιαφορία. Ἄλλ' αὐτὸ κάνει ἀνοστη τὴ ζωὴ, χωρὶς νόημα κι ὁμορφιά».

Στὴ συνέχεια μᾶς ὁμίλησε **γιὰ τίς ἀπόψεις τοῦ Ἁγίου Παΐσιου σχετικά με τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη στὰ παιδιά, τὴν εὐχὴ τῶν γονέων καὶ τὸν σεβασμὸ στοὺς γονεῖς, τὴν ἀγωγή τῶν παιδιῶν ἀπὸ τοὺς Δασκάλους καὶ ἀπὸ τὸ Σχολεῖο.**

Σχετικὰ με τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη στὰ παιδιά ὁ ἅγιος Παΐσιος ἔλεγε ὅτι τὰ παιδιά, πού ἔχουν ποτιστεῖ ἀπὸ μικρὰ στὴν εὐσέβεια, νὰ μὴν τὰ φοβούμεστε. Καὶ νὰ ξεφύγουν λίγο, λόγῳ ἡλικίας, λόγῳ πειρασμῶν, θὰ ἐπανέλθουν.

Ὅταν ἓνα παιδί μπλέξει με κακὲς παρέες καὶ ἐγκαταλείψει τὸ σπίτι του καὶ πῆρε ἀγάπη μέσα του καὶ νὰ φύγει καὶ νὰ μπλέξει με παρέες καὶ με γλέντια, θὰ δεῖ κάποια στιγμή ὅτι ἐξῶ δὲν ὑπάρχει ἀγάπη καὶ θὰ γυρίσει σπίτι. Ἐνῶ ἂν θυμᾶται ἐχθρότητα καὶ μίσος δὲν θὰ τοῦ κάνει καρδιά νὰ πάρει τὴ στράτα τοῦ γυρισμοῦ.

Πρέπει νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὸ Θεὸ με πολλὴ πίστη ἔλεος γιὰ τὰ παιδιά, πού δὲν εὐθύνονται γιὰ τὴν ἀπιστία τους. Νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἡ εὐθύνη εἶναι μόνο δική μας, νὰ ταπεινωθούμε καὶ νὰ μετανοήσουμε εἰλικρινὰ καὶ ὁ Θεὸς θὰ βοηθήσει.

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος μιλάει γιὰ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων καὶ τὸν σεβασμὸ στοὺς γονεῖς.

Ἡ εὐχὴ τῶν γονέων, εἰδικὰ ἡ εὐχὴ τῆς μάνας, εἶναι μεγάλο πράγμα! Κάποιος ἔλεγε: «Κάθε λόγος τῆς μητέρας μου εἶναι καὶ μιὰ λίρα χρυσή». Ὅταν κανεὶς ἔχει ἐξ ἀρχῆς σεβασμὸ πρὸς τοὺς γονεῖς ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ὁμιλεῖ καὶ **γιὰ τὴν ἀγωγή τῶν παιδιῶν ἀπὸ τοὺς Δασκάλους.**

Νὰ κάνετε τὰ παιδιά νὰ αισθανθοῦν τὸ καλὸ ὡς ἀνάγκη, ἔλεγε στοὺς Δασκάλους ὁ Ἅγιος. Με αὐτὴ τὴ σύντομη διδαχὴ τοὺς παρέδωσε τὸ καλύτερο μάθημα περὶ παιδαγωγικῆς.

Στὸ Σχολεῖο θὰ πρέπει ὁ Δάσκαλος νὰ καθοδηγεῖ διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ νὰ διδάσκει στὰ παιδιά ἀξιακὰ πρότυπα με βίους ἡρώων, βίους ἁγίων, βίους ἀνθρώπων, πού ἀγάπησαν καὶ προσέφεραν στὸ κοινὸ καλὸ.

Εἶναι μεγάλη ὑπόθεση, ἔλεγε, **ὁ σωστὸς Δάσκαλος, ἰδίως στὶς μέρες μας! Τὸ ἔργο τοῦ Δασκάλου εἶναι ἱερό.**

Νὰ φροντίζη **νὰ διδάσκη στὰ παιδιά τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ.**

Καὶ πάντα με τὸ καλὸ, με ἐπιείκεια, με ἀγάπη νὰ φέρωνται στὰ παιδιά.

Νὰ προσπαθοῦν νὰ ξυπνᾶνε τὸ φιλότιμο τους. Τὸ παιδί θέλει ἀγάπη, ζεστασιά. Πολλὰ παιδιά τὴν στεροῦνται τελείως στὸ σπίτι. Ἄν οἱ Δάσκαλοι ἀγαπήσουν τὰ παιδιά, θὰ τοὺς ἀγαπήσουν καὶ ἐκεῖνα, καὶ τότε θὰ κάνουν πιὸ εὐκόλα τὸ ἔργο τους.

Νὰ εὐχαριστήσουμε θερμὰ τὴν Θεολόγο καὶ Λυκειάρχη μας κα Ἐλένη Μεγαλοκονόμου-Σοφίου γιὰ τὴν ὠφέλιμη αὐτὴ διάλεξι τῆς καὶ νὰ κλείσουμε με δύο εὐχές.

Μακάρι ἡ οἰκογένεια νὰ ξαναβρεῖ τὸ στέρεο βηματισμὸ τῆς.

Μακάρι τὸ Σχολεῖο μας νὰ ἀναδομήσει τοὺς στόχους καὶ τίς μεθόδους ἀγωγῆς, γιὰ νὰ μιλήσει σὲ αὐτὴ τὴν ἀνεργάτιστη καὶ χαοτικὴ ἐποχὴ με σταθερὲς ἀξίες καὶ νὰ μετασηματοποιεῖ σὲ φορέα μετάδοσης, ὄχι μόνο γνώσεων, ἀλλὰ καὶ ἀξιών.

Τὰ θεόπνευστα λόγια τῶν Ἁγίων μας ἄς μᾶς βοηθοῦν!

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν Ἱερά Μητρόπολι Κυθήρων & Ἀντικυθήρων

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας πραγματοποίησε Διαδικτυακὴ Ἑορτὴ Ἐκδήλωσι διὰ τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Ἱεράρχας τὴν 30ην Ἰανουαρίου 2022.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 30-1-2022, ὥρα 5 μ.μ. ἐτελέσθη, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἡ Ἱερά Παράκλησις τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας-Κυθήρων. Ἡ Ἱερὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ περιελάμβανε μέρος τῆς πανηγυρικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Προστατῶν τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας.

Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε διαδικτυακὴ ὁμιλία διὰ τὴν Σχολὴν Γονέων εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μὲ ὁμιλητὴν τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Χρυσόστομον Τροχαλάκη, Θεολόγον-Ἱατρόν, μὲ θέμα: «**Ἡ μύησις τῆς νεότητος εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας ὡς θεραπείας, μέσα ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν**».

Ξεκίνησε τὴν ὁμιλία του ὁ π. Χρυσόστομος μὲ τὴν μεγάλῃ ἐντύπωσιν ποῦ τοῦ ἔκανε ἡ ἐπανελημμένη ἀναφορὰ στὴν Παράκλησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιώτισσας τῆς νεότητος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας φροντίζει ἡ Θεοτόκος.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος στὴν ὁμιλία του μᾶς ἀνέλυσε πῶς ἡ νεότης σήμερα, ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς ὁποίας ζοῦμε, θὰ ἀντιληφθεῖ

τὸ μυστήριόν τῆς Σωτηρίας, ὅπως ἀκριβῶς τὸ διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Καὶ βοηθοὺς καὶ ὁδηγοὺς εἰς τὴν ἐργασία αὐτὴν ἔλαβε τοὺς Τρεῖς Ἁγίους Ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι φωτιζόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔχουν περιγράψει κατὰ τρόπο θαυμαστό, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Χριστὸς μᾶς σώζει.

Ἡ Σωτηρία γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία νοεῖται ὡς θεραπεία. Καὶ ἐξήγησε στὴ συνέχεια ποῖα ἄμεση συνέπεια ἔχει αὐτὸ στὴν ἀγωγή τῆς νεότητος, ἡ ὁποία σήμερα ζεῖ μία τραγικὴ, τραυματικὴ κατάστασι. Εἶναι ἀκρῶς σημαντικὴ, μᾶς εἶπε ὁ π.Χρυσόστομος, ἡ μύησις μας στὸ μυστήριον τῆς Σωτηρίας, ὡς θεραπείας. Εἶναι αὐτὴ, ἡ ὁποία ἀνοίγει τὸν δρόμον γιὰ νὰ ἀγγίξει τὸ μυστήριόν τῆς Σωτηρίας κάθε μία ψυχὴ τραυματισμένη, κάθε ψυχὴ ποῦ ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν ἀμαρτωλότητά της.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γράφει «πρόσεχε τῷ θεραπευτῇ, δηλαδὴ στὸ Χριστὸν καὶ παρακάλεσέ τον, καὶ δεηθῆτε· καὶ θεραπεύσον τὰ τραύματα διὰ τῶν τραυμάτων».

Ἐμεῖς, δηλαδὴ, πρέπει νὰ τὸ θελήσουμε, ὥστε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ συνεργήσῃ μὲ τὴ θέλησή μας. Τὸ πᾶν τὸ κάνει ἡ Χάρις. Ἀλλὰ προϋποτίθεται ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ νεότης, ἡ ὁποία σήμερα ποικιλοτρόπως βιώνει πολλαπλὰς τραυματικὰς ἐμπειρίας, προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ γνωρίσῃ τὴν θεραπεία τῆς μέσῃ ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Ὁ Κύριος ἀπέθανε ἐπάνω στὸν Σταυρὸν, γιὰ

Συνέχεια στὴ σελ. 34

τῆ διαγράφιση, τῆ διαζωγράφισι ἂν θέλετε, τοῦ μυστηρίου τῆς Σωτηρίας. Τὰ λόγια τους εἶναι μοναδικά, εἶναι ὑπέροχα. Μία μικρὴ ἐπιλογὴ τῶν λόγων τους κάναμε αὐτὴ τὴν ὥρα. Ἀλήθεια τὸ λοιπὸν κανεὶς νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα σήμερα οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ νέοι πρωτίστως, νὰ ξαναβροῦν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Νὰ μὴν χρειάζεται αὐτὰ τὰ λόγια τῶν Ἁγίων νὰ τὰ λέμε μεταφρασμένα, νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ καταλαβαίνει ὅπως γράφονται. Δυστυχῶς ἡ ἐπιβολὴ τοῦ μονοτονικοῦ συστήματος κατέστρεψε τὴ φυσικὴ ὀρθογραφία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Εἶναι σὰν νὰ θέλει κανεὶς νὰ γράψει τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες.

Δὲν ἀντέχει νὰ διαβάσει κανεὶς ἓνα τέτοιο κείμενο. Τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, στὸν ἑσπερινό τῆς ἀγάπης ποὺ διαβάζεται μία Εὐαγγελικὴ περικοπὴ σὲ διάφορες γλώσσες, ἂν δεῖ κανεὶς ἔχει τὰ

ἰταλικά μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες ἢ τὰ ἀγγλικά μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες. Καὶ ἀγγλικά νὰ ξερεὶ κανεὶς δὲν ἀντέχει νὰ διαβάσει αὐτὸ τὸ κείμενο. Φαίνεται ἀπαίσιο καὶ ἀηδιαστικό. Ἔτσι ἔχει γίνει ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ὅταν γράφουμε μονοτονικά. Διότι τὸ πολυτονικὸ σύστημα εἶναι ἡ φυσικὴ ὀρθογραφία. Τὸ μονοτονικὸ φέρνει μονοτονία. Φέρνει μαράζωμα στὴ ψυχὴ. Γι' αὐτὸ δὲν μποροῦν οἱ νέοι νὰ ἀναγνώσουν ἑλληνικά κείμενα. Τὰ διαβάζουν καὶ κάνουν χίλια λάθη. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει τόσο ἔντονο τὸ πρόβλημα τῆς δυσλεξίας, διότι ἔχει καταργηθεῖ ὁ τρόπος ἀντιλήψεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴ βάση του. Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες πόσο πολὺ εἶχαν ἐκτιμῆσει τὴν ἀξία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ὥστε ὅταν ὁ Ἰουλιανὸς ἀπαγόρευσε στοὺς Χριστιανοὺς νὰ διδάσκονται τὴν ὀμηρικὴ διάλεκτο, ἄρχισε νὰ γράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ποιήματα στὴν ὀμηρικὴ διάλεκτο ὥστε μέσῳ αὐτῶν νὰ διδαχθοῦν τὴν ὀμηρικὴ διάλεκτο οἱ χριστιανοί. Τόσο δηλαδὴ εἶναι σημαντικὸ γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξο Πίστη μας νὰ ξαναβροῦμε τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὅπως μᾶς παρεδόθη καὶ ὄχι ὅπως κατεστράφη.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν εἶναι ἐπείγον γιὰ τὴ νεότητα νὰ ἐπιστρέψει στὶς ρίζες τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τῆς χριστιανικῆς παιδείας, τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ δὴ τῶν Μεγάλων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Δι' αὐτὸ θὰ πρέπει ὁ καθένας νὰ συνειδητοποιήσει τὴν ἀνάγκη τῆς προσωπικῆς του συμμετοχῆς στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἔργο τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς θέλει νὰ τὸ ἐπιτελέσει, ἐφόσον ὁ Θεὸς ἔχει σκοπὸν νὰ συνεχιστεῖ ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀφήσει νὰ πάει ἔτσι. Θὰ ἐπιτρέψει ὁ Θεὸς νὰ γίνουν τέτοια γεγονότα ὥστε νὰ περάσει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ ἓναν νέον κατακλυσμό. Ἐάν λοιπὸν θέλουμε νὰ ἀντιληφθοῦμε πῶς μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ

γεγονότα ποὺ συμβαίνουν ὁ Θεὸς θέλει νὰ δημιουργήσει μία νέα ἀνθρωπότητα, ὑπάκουη στὸ θέλημά του, ἄς φροντίσουμε νὰ συντονιστοῦμε μὲ τὸ θέλημά του, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ

βρεῖ συνεργάτες στὸ ἔργο του γιὰ τὴν ἀνάπλαση τῆς οἰκουμένης, γιὰ τὴν ἀνάπλαση τῆς ψυχῆς μας, γιὰ τὴ Σωτηρία μας. Σὲ αὐτὴ λοιπὸν τὴ Σωτηρία εὐχόμεθα οἱ νέοι νὰ ἔχουν τὸν πρῶτο λόγο. Νὰ γνωρίσουν τὴ γλυκύτητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, νὰ γνωρίσουν τὰ μεγαλεῖο τῆς Θείας Σοφίας, ἀντιλαμβανόμενοι ὅπως ὁ καλὸς ληστής πῶς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ ἔχει τὴ δύναμη νὰ θεραπεύσει καὶ νὰ συγχωρήσει τὰ δικά μας πάθη. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος νὰ γευθεῖ τὴν εἰρήνη, τὴν υγεία, τὴν χαρὰ, τὸ μεγαλεῖο, τὴ δόξα τῆς Θείας Λαμπρότητος. Καὶ ἔτσι αἰσθανόμενος ἀπὸ ἐδῶ τὴν θεραπεία τοῦ τὴν πνευματικὴ νὰ ἔχει βέβαια τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου Σωτηρίας. Ὅτι ὁ Κύριος θὰ τὸν δεχθεῖ κάποια μέρα, ὅταν θὰ ἔρθει ἡ ὥρα θὰ τοῦ ἀνοίξει τὶς πύλες τῆς Βασιλείας του. Διότι γι' αὐτὸ μᾶς ἐπλασε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ μᾶς σώσει, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν βρεθεῖ στὴν φοβερὴ ἐκείνη στιγμὴ ποὺ θὰ ἀκούσει ἀπὸ τὸν Κύριο «δὲν σε γνωρίζω». Ἀλλὰ τὴν ὥρα τῆς κρίσεως νὰ βρεθοῦμε θεραπευμένοι, συγχωρεμένοι, συμφιλιωμένοι μὲ τὸν Κύριο ποὺ ἔχυσε τὸ αἷμα του γιὰ νὰ γίνει

Συνέχεια στή σελ. 38

Ἐκδημία Ἱερέως π. Εὐαγγέλου Λουράντου

Μετά λύπης ἀνακοίνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας τήν πρός Κύριον ἐκδημίαν τό πρωί τῆς Κυριακῆς 9 Ἰανουαρίου 2022 τοῦ ἀγαπητοῦ καί σεβαστοῦ μας Πρωτοπρεσβυτέρου π. Εὐαγγέλου Λουράντου εἰς τό Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός» Ἀθηνῶν, ὅπου ἐνοσηλεύετο τίς τελευταῖες ἡμέρες.

Τήν Δευτέρα 10 Ἰανουαρίου 2022 τό βράδυ, ἐτελέσθη Ἱερή Ἀγρυπνία στόν Ἐνοριακό Ναό Ἀγίας Μαρίνης Δρυμῶνος (ἀπό ὥρας 8.30 μ.μ. ἕως 2ας μετά μεσονυκτίου), Ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ καί συλλειτουργοῦντων Ἱερέων τῆς νήσου μας. Ἐντός τῆς Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας ἐτελέσθη καί ἡ μακρά Ἐξόδιος Ἀκολουθία εἰς Ἱερέα (διάκρεια περιπίου δύο ὥρῶν) ἐνώπιον τοῦ λειψάνου τοῦ ἀειμνήστου π. Εὐαγγέλου, τό ὁποῖο ἀφίχθη περί ὥραν 10ην βραδυνήν.

Ἡ κοινή Νεκρώσιμη Ἀκολουθία ἐψάλη τήν Τρίτη 11 Ἰανουαρίου 2022, ὥρα 10.30 π.μ. στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Μαρίνης Δρυμῶνος μέ τήν συμμετοχή τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ λαοῦ.

Κατά τήν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν πρῶτος ἔλαβε τόν λόγον ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στό σεβάσιμο πρόσωπο καί τήν εὐλογημένη 40ετή ἱερατική διακονία τοῦ π. Εὐαγγέλου καί ἐξέφρασε τίς συλλυπητήριες εὐχές του γιά τήν ἐκδημία του τόσο στήν οἰκογένεια καί τούς οἰκείους του, ὅσο καί στό σεβαστό Ἱερατεῖο καί τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Στή συνέχεια ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτ/ρος-Ἰατρός π. Πέτρος Μαριάτος παρέθεσε ἀναλυτικά τίς ὑπηρεσιακές μεταβολές τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως π. Εὐαγγέλου Λουράντου τοῦ Βασιλείου.

Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τήν 17-1-1976 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων κυροῦ Ἱεροθέου.

Ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον τήν 18-1-1976 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων κυροῦ Ἱεροθέου.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 44/31-1-76 ἐγγράφου

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων διορίζεται Ἐφημέριος τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀντωνίου Καστρισιανίκων.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 45/31-1-76 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τοῦ ἀνατίθενται καί τά Ἐφημεριακά καθήκοντα τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Θεοδώρου Ἀλοϊζιανίκων ἀπό 1-2-1976.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 178/13-5-77 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἀντωνίου Καστρισιανίκων εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Καρβουνάδων καί τοῦ ἀνατίθενται καί τά Ἐφημεριακά καθήκοντα τοῦ Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κεραμωτοῦ ἀπό 15-5-1977.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 483/6-8-91 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τοῦ ἀνατίθενται καί τά Ἐφημεριακά καθήκοντα τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Μαρίας Δρυμῶνα.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 395/3-7-96 Εὐεργετηρίου Γράμματος

τοῦ ἀπονέμεται τό ὄφικιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 706/27-11-96 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τοῦ ἀνατίθενται τά καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 725/3-9-99 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τοῦ ἀνατίθενται καί τά καθήκοντα τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Μηνᾶ Λογοθετιανίκων.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2/5-1-04 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τοῦ ἀνατίθενται καί τά καθήκοντα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ.Ν. Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Πιτσιανίκων.

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 329/30-6-2016 ἀπολυτηρίου γράμματος ἀπελύθη ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων μέ ὑπηρεσία 40 ἔτη καί 5 μῆνες.

Στή συνέχεια ἐπικήδειο λόγο ἐξεφώνησε ὁ Αἰδ/τος Πρεσβύτερος π. Παῦλος Καλλίκας, διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου στήν ἐφημεριακή διακονία τῶν

Ένοριών Καρβουνάδων και Κεραμωτού, τόν οποίο παραθέτουμε:

«Σεβασμιώτατε, σεβαστοί Πατέρες και αγαπητοί αδελφοί, λίγα λόγια θά μου επιτρέψει η αγάπη σας νά πώ γιά τόν δούλο τού Θεού π. Εύαγγελο Ίερέα. Τίς πληροφορίες πού θά παραθέσω, συνέλεξα από ανθρώπους πού συνεργάστηκαν χρόνια μαζί του, καθότι προσωπικά, κατά τι νεώτερος, δέν έτυχα άμεσης συνεργασίας ή συνεφημερίας μέ τόν έκλιπόντα Ίερέα τού Θεού. Θά αναφερθώ άκροθιγώς στό διάστημα 1977-2016, και στά πλαίσια τών Ένοριών τής Καρβουνάδας και τού Κεραμωτού, όπου διακόνησε γιά περίπου 40 χρόνια, και σήμερα έχω τήν τιμή νά ύπηρετώ.

Ό,τι λοιπόν καταστάλαξε μέ τήν πάροδο τών χρόνων αυτών, έως και σήμερα, στην μνήμη τών ένοριτών περί τού προσώπου τού Ίερέως τού Θεού π. Εύαγγέλου, και ήλθε εις επίγνωσή μου, είναι τά εξής: Ένα προσφιλές πρόσωπο, πρόθυμο στις ανάγκες τών ένοριτών, πού τού έμπιστεύθηκε ο Χαριτοδότης Θεός, και παρών στις χαρές και στις λύπες τους. Ήταν τακτικός στις ιερές Άκολουθίες, και κάθε φορά συνεπής στον προγραμματισμό τού λειτουργικού προγράμματος, πού κατήρτιζε.

Επί τής έφημερίας του, άνεγέρθηκε τό Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, τό «Λεονταίνειο», πού πολλάκις και παντοιοτρόπως εξυπρέτησε και έξυπηρετεί τίς πνευματικές και υλικές ανάγκες όλου κληρου τού νησιού. Μέ τήν θετική, κάθε φορά, ψήφο του, οργανώθηκε, καλλωπίσθηκε και άγιογραφήθηκε έσωτερικά τό μεγαλύτερο μέρος τού Ίερού Ναού Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος Κεραμωτού. Συμμετείχε, τόσο στην έξωτερική, όσο και στην έσωτερική ανακαίνιση και όργάνωση μέ τόν άπαραίτητο έξοπλισμό τού Ί. Ναού Άγ. Γεωργίου Καρβουνάδας, αλλά και τών δομικών αναγκών, έσωτερικά και έξωτερικά, τού Ί. Ναού Άγ. Εύσταθίου Σταθιανίκων. Μέ πνεύμα συνεργασίας και έμπιστοσύνης έβαζε τήν ύπογραφή του και έπικροτούσε τίς προτάσεις τών δραστήριων, έως και σήμερα, εκκλησιαστικών επιτρόπων, άμφοτέρων τών ένοριών (Καρβουνάδας και Κεραμωτού).

Μέ τήν εύλογία του κάθε φορά συντελούνταν ή τόσο άπαραίτητη συντήρηση τών Ίερών Ναών μας, γιά νά τούς παραλάβουμε σήμερα έμεις, και νά τούς χαιρόμαστε κάθε φορά εισερχόμενοι, εύχόμενοι συγχρόνως, τό: «Κύριε... άγίασον τούς

αγαπώντας τήν εύπρέπειαν τού οίκου σου».

Επέδειξε, άκόμη, άγαστή συνεργασία και μέ τήν τότε κοινότητα Καρβουνάδας, συμμετέχοντας, κατ' αυτόν τόν τρόπο, στην διαμόρφωση τού χώρου, πέριξ τού Ί. Ναού τού Άγ. Γεωργίου, μέ κήπο, πού άναδεικνύει μέχρι και σήμερα, έτι περισσότερο τόν Ίερό Ναό τού Άγίου, και κοσμεϊ τήν πλατεϊά τής Καρβουνάδας.

Κλείνοντας τό λογύδιό αυτό, συνοψίζω στά εξής: Σήμερα, όλοι χαιρόμαστε τούς καρπούς τών έργων πού εύλόγησε ο Λευίτης αυτός, ως Έφημεριος τών Ίερών Ναών, τών καθ' όλα δηλ. άγιασμένων αυτών τόπων Λατρείας τού Θεού. Χαιρόμαστε τούς καρπούς τής συνετής συνεργασίας και τής έμπιστοσύνης πού επέδειξε στους άμεσους συνεργάτες του. Χαιρόμαστε όμως, πρωτίστως και εύγνωμώνως, τούς άφανείς και δυσδιάκριτους στους πολλούς καρπούς τής ύψηλης ιερατικής διακονίας τού Ίερέως π. Ευαγγέλου. Δηλαδή, αυτούς τούς άγιους καρπούς πού πνευματικά άπορρέουν από τό πετραχήλι πού φέρει ο κάθε παπάς, και από τό χέρι πού κάθε φορά εύλογεί. Σχετικά μέ τό τελευταίο μέν αυτό, αλλά και σημαντικότερο όλων, ο Άγιος Σιλουανός αναφέρει: «*Άν έβλεπαν οι άνθρωποι σε ποιά δόξα λειτουργεί ο Ίερέας, θά έπεφταν καταγής από τό όραμα αυτό. Και άν ο ίδιος ο Ίερέας έβλεπε τον εαυτό του, σε ποιά ούράνια δόξα βρίσκεται κατά την τέλεση τού λειτουργήματος του, τότε θά γινόταν μέγας άσκητής και θά άγωνιζόταν νά μή θλίψει μέ τίποτα τή χάρη τού Άγ. Πνεύματος». Και συνεχίζει άλλου ο Άγιος: «*Στους ποιμένες τής Εκκλησίας δόθηκε τόσο μέγλη χάρη, ώστε όλος ο κόσμος θά ξαφνιαζόταν, άν μπορούσαν δηλαδή οι άνθρωποι, νά δούν τό μεγαλειό αυτής τής Χάριτος. Ο Κύριος όμως, τήν έκρυψε, γιά νά μήν ύπερηφανεύονται οι λειτουργοί Του, αλλά νά σώζονται μέ τήν ταπεινώση*».*

Όλοψύχως εύχόμαστε, ο Ίερέας τού προσκυνητού Θεού π. Εύαγγελος, νά πορευθεί άγαλλομένω ποδί, διά πρεσβειών τής Ύπεραγίας Δεσποίνης ήμών Θεοτόκου, τής έπονομαζομένης Μυρτιδιώτισσης, Έφόρου και Προστάτιδος τής νήσου ήμών, διά τήν εκείθεν μακαριότητα, μετά τών Άγίων και Δικαίων και τών Άγίων Άγγέλων και Άρχαγγέλων, τών συλλειτουργούντων και συνδοξολογούντων τό άγιο και ύπερύμνητο όνομά Του, ψ ή δόξα και τό κράτος, νυν και άεί και εις τούς αιώνες τών αιώνων. Άμήν».

Κοπή Βασιλόπιττας

‘Ομάδας Κοινωνικής Φροντίδος

Τὴν Πέμπτη 27 Ἰανουαρίου 2022, στὸν Ἱερό Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Λειβαδίου ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ.

Ἀμέσως μετὰ, στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐγίνε ἡ μνησάια σύναξις τῆς Ὁμάδας Κοινωνικῆς Φροντίδος. Ἀφοῦ συζητήθηκαν καί ἐξετάσθηκαν τὰ θέματα τῆς Ὁμάδος ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλόπιττα τῆς Ὁμάδος, πού ἐκλείσει 21 χρόνια λει-

τουργίας. Γιά τὴν ἱστορία τὸ φλουρί ἐπεσε στὸν π. Πέτρο Μαριάτο, ὁ ὁποῖος καί μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔκοψε τὴν Ἀγιοβασιλόπιττα.

Ἄς σημειωθῆ, ὅτι παρά τίς ἐπιπτώσεις τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ τὴν τελευταία διετία ἡ Ὁμάδα κατόρθωσε μετὰ ἀπό διακοπὴ ὠρισμένων μηνῶν νὰ πραγματοποιῆ τίς μνησάιες συνάξεις τῆς, ἔστω καί μετὰ περιορισμένο ἀριθμὸ μελῶν. Εἶναι ἄλλωστε γνωστὴ ἡ προσφορὰ τῆς Ὁμάδος γιά τὴν ἀνακούφιση ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 35

αὐτὴ ἡ συμφιλίωσις, μαζί του μετὰ τὸ Θεὸ Πατέρα καί μεταξύ μας». (Ὁλόκληρη τὴν ὁμιλία τοῦ π. Χρυσοστόμου θὰ τὴν βρῆτε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱ.Μ. Κυθήρων, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καί τὴν Ἱερά Παράκληση τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας (30-1-2022).

Στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ π. Χρυσοστόμου Τροχαλάκη ὁμιλήσε ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ παρακάτω:

«Εὐχαριστοῦμε τὸν π. Χρυσόστομο γιά τὴν μεστὴ ὁμιλία του πρὸς ὠφέλεια τῶν ψυχῶν μας, ἰδίως δὲ πρὸς ὠφέλεια τῆς νεότητος, πού εἶχε θεολογικὸ καί σωτηριολογικὸ χαρακτῆρα καί ἀνέπτυξε τίς σχετικὲς διδασκαλίες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καί μᾶς ὑπέδειξε αὐτὸν τὸν δρόμο γιά τὰ παιδιὰ μας νὰ μνηθοῦν στό Μυστήριον τῆς Σωτηρίας καί νὰ θεραπευθοῦν πνευματικά, καθὼς θὰ ἔλθουν σὲ σχέση καί ἐπαφὴ μετὰ τὸν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ καί Εὐεργέτη μας Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μετὰ τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου μας. Θὰ γιαιτρευθοῦν αὐτὰ τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ καί ὅλοι οἱ συνάνθρωποί μας, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν ἴσως ἐν πολλοῖς αὐτές τίς ἀληθεῖς, πού εἶναι πολὺ βασικὲς ἀληθεῖς γιά τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. Κάνουμε τόσα πράγματα καί ἐπιδιώκουμε τόσα ἄλλα, καλὲς πράξεις, καλὰ ἔργα, ἀλλὰ τὸ πρῶτο καί βασικὸ ἔργο εἶναι

νὰ κατεργασθῆ ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου τὸ Μυστήριον τῆς Σωτηρίας μας μέσ’ τὴν ψυχὴ μας, μέσ’ στὴν ζωὴ μας καί ἔτσι νὰ θεραπευτοῦμε μετὰ τὸ Αἶμα τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖο ἔρρευσε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καί τὸ Αἶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως λέγει καί ὁ Ἀπόστολος, καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Εὐχόμεστε ὅλα αὐτὰ πού ἀνέπτυξε ὁ π. Χρυσόστομος νὰ βοηθήσουν μικροὺς καί μεγάλους, οὕτως ὥστε μέσα σ’ αὐτὴν τὴν κρίσι, μέσα στὸν πανικό, πού βιώνουν πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ πιάσουν τὸ σωσίβιο τῆς σωτηρίας, πού τὸ δίνει ἡ Ἐκκλησία μας καί νὰ προσεγγίσουν συνειδητὰ καί ὑπαρξιακὰ καί καρδιακὰ τὸν Χριστό μας, νὰ λατρεύσουμε τὸ δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τὰ δύο ἄλλα Πρόσωπα καί ἔτσι νὰ ζήσωμε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καί νὰ ἀγωνισθοῦμε τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Πίστεως καί νὰ κατεργασθῆ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μέσα μας τὴν σωτηρία, ἡ ὁποία ἀπέρρευσε ἀπὸ τὴν Σταυρικὴ Θυσία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν νὰ εἶναι μαζί μας καί νὰ μᾶς ὀδηγεῖ καί νὰ μᾶς βοηθᾶει, οὕτως ὥστε νὰ βγαίνωμε ἀπὸ ὅλες τίς δύσκολες καταστάσεις ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς, καθὼς θὰ ἔχωμε τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας καί Σωτηριολογίας καί τῆς Θεῆς Διδασκαλίας».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεὶμ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο 2021 ἕως καὶ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 2022 ἐλειτούργησε ἢ ἐχοροστάτησε σὲ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς:

- Ι.Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων (Ξερουλάκι): 31/10.
Ι.Ν. Ἁγίου Σπυρίδωνος-Καλοκαιρινών: 6/11, 12/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Καρβουνάδων: 27/11, 4/1.
Ι. Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιώτισσης: 2/10, 24/10, 21/11, 19/12, 26/12, 8/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Σπυρίδωνος-Καψαλίου: 24/11, 11/12
Ι.Ν. Ἁγίου Νικολάου-Αὐλέμνων: 6/12.
Ι.Ν. Ἁγίας Μαρίνης-Δρυμῶνος: 10/1, 16/1.
Ι.Ν. Ὁσίας Πελαγίας-Ἁγίας Πελαγίας: 10/10, 4/11, 12/12, 2/1.
Ι. Ναός Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας: 23/10, 27/10, 28/10, 6/11, 12/11, 13/11, 3/12, 8/12, 9/12, 23/12, 26/12, 2/1, 6/1, 9/1, 14/1.
Ι.Ν. Ἁγίων Πάντων-Γουδιανικών: 12/11, 31/12.
Ἱερά Μονὴ Ὁσίου Θεοδώρου: 2/10, 21/10, 20/11, 20/12, 3/1, 14/1.
Ι.Ν. Παναγίας Ἰλαρωπίσσης-Ποταμοῦ: 23/10, 25/11, 26/11, 25/12.
Ι.Μ. Ἁγίας Μόνης: 20/1.
Ι.Ν. Παναγίας Ἐλεούσης-Χώρας: 1/10.
Ι.Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Καρδίτσης: 17/10.
Ι.Ν. Ἁγίου Ἀρτεμίου-Στραποδίου: 20/10.
Ι.Ν. Ἁγίας Τριάδος-Ἀλεξανδράδων: 24/10, 9/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Δημητρίου-Λογοθεπαινικών: 25/10.
Ι.Ν. Ἁγίου Δημητρίου-Πούρκου: 26/10.
Ι.Ν. Ἁγίας Ἀναστασίας-Χώρας: 28/10, 29/10, 22/12.
Ι.Ν. Ἀναλήψεως Χριστοῦ-Σπετσών: 30/10.
Ι.Μ. Ἁγίων Πάντων-Σπετσών: 31/10.
Ι.Ν. Ἁγίων Ἀκινδύνων: 1/11, 2/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Κατελουζιανικών Λειβαδίου: 2/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Καλησπεριανικών: 3/11.
Ι.Ν. Ἁγίας Τριάδος-Φριλιγκιανικών: 7/11.
Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν-Καραβᾶ: 7/11.
Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν-Τραβασαριανικών: 8/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Ἀρωνιαδίκων: 10/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Διακοφτίου: 10/11.
Ι.Ν. Παναγίας Μυρτιδιώτισσης-Ἀλίμου: 14/11.
Ι.Ν. Μεταμορφώσεως-Κεραμωτοῦ: 8/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Λογοθεπαινικών: 11/11.

- Ι.Ν. Ἀναλήψεως Χριστοῦ-Κάτω Λειβαδίου: 5/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Μυλοποτάμου: 17/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Ἀντωνίου-Καστρισιανικών: 17/1.
Ι.Ν. Παναγίας Ὁδηγήτριας-Καλάμου: 20/11.
Ι.Ν. Ἁγίου Γερασίμου-Ποταμοῦ: 19/10.
Ι.Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων-Φατσαδικών: 1/11, 24/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Ἀντικυθήρων: 18/12, 22/1, 23/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Λειβαδίου: 9/11.
Ι.Ν. Παναγίας Κακοπετρίου: 14/12.
Ι.Ν. Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ-Πιτσιανικών: 4/12.
Ι.Ν. Τιμίου Προδρόμου-Στραποδίου: 11/12, 7/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Διακοφτίου: 10/11.
Ι. Ναός Ἁγίας Εἰρήνης-Κατουνίου: 5/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Δημητρίου-Λογοθεπαινικών: 25/10.
Ι.Ν. Ἁγίου Δημητρίου-Πούρκου: 26/10.
Ι. Παρεκκλήσιον Ἁγίας Ἀναστασίας-Χώρας: 29/10.
Ι.Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Κοντολιανικών: 20/11.
Ι.Ν. Ἁγίας Αἰκατερίνης-Ἀλεξανδράδων: 25/11.
Ι.Ν. Παναγίας Μυρτιδιώτισσης-Φαλήρου: 28/11.
Ι.Ν. Ἁγίας Βαρβάρας-Χώρας: 3/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Νικολάου Κρασᾶ: 5/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Νικολάου Κυπριωτιανικών: 5/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου Δοκάνων: 15/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Διονυσίου Ἀντικυθήρων: 16/12, 17/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Κων/νου Ἀντικυθήρων: 17/12, 18/12.
Ι.Ν. Ἁγίας Ἀναστασίας Ποταμοῦ: 21/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Στεφάνου-Φρατσίων: 27/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Βασιλείου-Χριστοφοριανικών: 31/12.
Ι.Ν. Ἁγίου Βασιλείου-Ἀλοϊζιανικών: 1/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου-Γερακαρίου: 6/1.
Ι.Ν. Ἁγίου Ἀθανασίου-Πιτσιανάδων: 18/1.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΔΕ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.
Ἰωάννα Καραβοκύρη, Θεολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ,
ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Κοπή 'Αγιοβασιλόπιττας στὰ 'Αντικύθηρα

Τὴν Κυριακὴ 23 Ἰανουαρίου 2022 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ.Σεραφεὶμ ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Χαλαλάμπους Ποταμοῦ Ἀντικυθήρων.

Παρευρέθησαν οἱ ὀλιγοστοὶ κάτοικοι τῶν Ἀντικυθήρων, πλὴν ὠρισμένων ἀσθενούντων ἢ προφυλασσομένων ἀπὸ τὴν ἐπιδημία.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, μὲ ἀφορμὴ πού ἔλαβε ἀπὸ τὸ Εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα, πού ἦταν ἀφιερωμένο στὴ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ, κοντὰ στὴν Ἱερὴ καὶ ὠμίλησε γιὰ τὴν θερμὴ πίστι τοῦ ἱαθέντος τυφλοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ ἦταν ἡ πρώτη ἐπικοινωνία τοῦ Μη-

τροπολίτου μας, μετὰ τὴν ἐναρξὶ τοῦ νέου ἔτους, ἀναφέρθηκε στὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς χαρίσῃ ἓνα ἀκόμη σωτήριο ἔτος γιὰ νὰ κατεργασθοῦμε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Παντοδυνάμου τὴν σωτηρία μας μέσα στὴ νέα αὐτὴ ἐνιαύσιο περίοδο.

Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλόπιττα τῆς Ἑνορίας καὶ εὐχήθηκε ἀπὸ καρδίας καλὴ, εὐλογημένη, εἰρηνικὴ, ὑγιεινὴ καὶ καλλίκαρτη νὰ εἶναι ἡ νέα χρονιά καὶ νὰ ἔχουμε ὅλοι τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Τὸ φλουρί ἔπεσε σὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς ἐργάτες, πού ἐργάζονται γιὰ τὴν ἀνακαίνισι καὶ πλήρη ἀποκατάστασι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων.

